

III. évfolyam – 2009/1. – havonta megjelenő elektronikus kiadvány

Σ
α
κ
τ
κ
ι
ο
ρ
α
η
α

ΓΕΝΙΟΥΣ
2009

Foto: L. Lőrincz Edina

αε αλληλεπικοινωνία

digitális nyomtatás

www.apress.hu 30/92-44-286 info@jstudio.hu
203, Érd, Riminyáki út. 61.

Akciós ajánlatunk

Digitális nyomtatás 110 cm szélességben,
176 g-os matt fotópapírra

nettó 3.990.- HUF/m²

Fólia vágás plotterrel

Reklámtáblák tervezése és gyártása

Autódekorációk készítése

Világítós reklámtáblák

nettó 2.990.- HUF/m²

Roll-up display

Egyedi dekorációval

nettó 29.990.- HUF

HELYZET

Megint világvége	4-5
Döbbenetes túlélő-show az úrben	6
Közintézmények szelektív hulladékgyűjtése	7
A T-Home válaszlevele	8

ESEMÉNY

Vén marhák!	11-12
-------------------	-------

FITT KULTÚRA

Tekerd vissza, haver!	13
Almás-fahéjas tejberizs	13
Wolfgang Amadé	14

TÜKÖRKÉP

Memoranduma 2. avagy Egy idegenvezető útja a Paradicsom felé	15-16
A „Palota” jóságos asszonya	17-18

VÉLEMÉNY

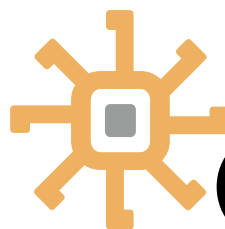
Anyád, tankönyvek, ollózva	19
Grúzia messze van	20

KIHÁRCS

A tükör	21
Akar nagy kebleket?	22-23

KIÁLLÍTÁS	24-25
-----------------	-------

IMPRESSZUM	26
------------------	----

Kedves Olvasó!

Gondolkozom, hogyan is ragadhatnám meg a géniusz szó jelentését? Mondhatnám, hogy a tehetség, a zsenialitás, vagy éppen a képesség az emberiség történetén való módosításhoz. A kötöttségek alól felszabadult elme ragyogása, a korlátok szétfeszítése, a kreativitás féltelen megnyilvánulása. A géniust sokszor még kortársai sem értik, oly mértékben túlmutat a konvenciókon. Jobb esetben csak lázadónak, bolondnak bélyegzik, események szerencsétlen sorozata folytán azonban akár ki is végezhetik. A géniusz az emberi lény legmagasabb fokon való izzása. De ezek túlságosan nagy szavak, és így kevesen érezhetik magukénak.

A géniusz finom, éteri jelenség, mely minden emberben megtalálható, bárki számára elérhető tudatállapot. Zsenink a bennünk megbúvó belső hangunk segítségével teljesebben ki.

Kit így, kit úgy szocializált a környezete, s leginkább ettől függ, ki mikor és mennyire meri rábízni magát a Hangra, és ettől függ az, milyen tempóban fog kiteljesedni, megvalósulni az Én-je, hogy boldog részese legyen az emberiség történetének.

Mert géniusz lehet egy anya is, aki gyerekei (és férje) életéhez játszi könnyedséggel tud megbízható alapot nyújtani...

Gondolkodtató kikapcsolódást!

Sablik Henrik
főszerkesztő

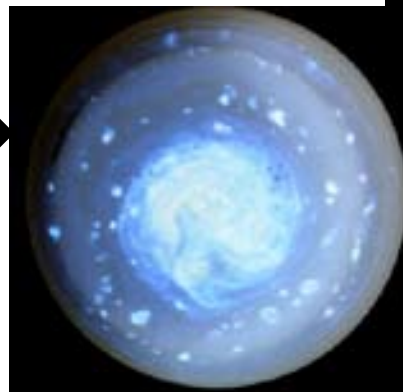
Megtudjuk végre, hogy mi van?

Kilenc éve kezdték el építeni a 2008. szeptember 10-én, kísérleti üzemelést indító új részecskegyorsítót – angol nevén: LHC (Large Hadron Collider), magyarul: nagy hadron-ütköztető gyűrűt –, a már meglévő, sokkal kisebb gyűrű mellett és azzal közös üzemi kapcsolatra képesen a svájci-francia határon, Genf közelében. Ez a mára már a közvélemény előtt is ismert CERN (Európai Nukleáris Kutatási Szervezet) nagy vállalkozása, aminek az utóbbi negyven év számtalan, világkép-formáló fizikai, atomfizikai és kvantumelméleti, sőt filozófiai eredményét köszönhetjük. Számos fizikai Nobel-díjat ebben a laboratóriumban folytatott kutatásért osztottak ki, a múlt század hetvenes éveitől. Nagyjából és röviden azt is mondhatnánk, hogy a részecskegyorsítók nélkül megállt volna a fizika valamikor a hatvanas évek végén. A gyorsító teljes üzemben majd csak decemberre (esetleg januárra) fog beállni, s ekkorra tervezik az első igazi kísérletet is.

másnak szemben áramló részecskenyaláb fog ütközni, amelyek egyenként 7 TeV, azaz összesen 14 TeV energiát jelent. (A Tera előtag 12 nagyságrenddel nagyobb, azaz billiószorost jelent.) Ez voltaképpen nem nagy energia, alig nagyobb, mint amit kifejtünk, ha felvesszünk egy telefonkagylót. Am nem is ebben van a lényeg, hanem abban, hogy ezt az energiát elemi részecske méretű térre képes fókuszálni a gyorsító, és ezzel olyan energiájú robbanást képes szimulálni, amelyhez hasonló környezet az univerzumban csak az ősrobbanást követő atto- és nanoszekundumokban volt.

A korábbi, kisebb gyorsítóknál sokkal jobban képesek megközelíteni ezzel a berendezéssel az ősrobbanást, vagy ahogy a fizikusok, kvantumfizikusok és most már a filozófusok is használják: a szingularitást, azaz azt a pillanatot, amikor a mindenség keletkezett. Elképzelhetetlenül magas hőmérséklet és nyomás, extrém, azóta soha meg nem ismétlődött állapotai az anyagnak, csak elméletileg és gondolatkísérletekkel megközelíthető viszonyok a mikroszkopikus

Megint világvége

A teljes összeg, amibe mindez került, 525 milliárd forint, amiből kb. másfélszer lehetne megépíteni Budapesten a 4-es metró – s ha úgy nézzük, ez nem is olyan roppant nagy ár a várható tudományos eredmények reményében.

Ez egy igen különös, semmihez nem hasonlítható szerkezet, számtalan olyan tulajdonsággal, amiről csak „leg”-ek egymásutánjával tudunk beszélni. Még más korábbi, hasonló elven működő részecskegyorsítókhoz képest is igaz ez, pl. harmincszor nagyobb lesz a teljesítménye akkor, ha eléri a tervezett legnagyobb teljesítőképességét.

Először is a mérete: 27 km kerületű körpálya, ami leginkább egy metrálóagútra hasonlít, s amely átlagosan száz méteres mélységben van a felszín alatt. Gigantikus tekercsek gyorsítják majd az áramló protonnyalábot közel fénysebességre, egész pontosan e sebesség 99,999991%-ára. E tekercsekből 1232 db van, egyenként 35 tonna súlyúak, s mintegy 14 méter hosszúak.

Ezek állítják elő a földi mágneses térnél kétmilliószor erősebb, mintegy 8,3 tesla erősségű mágneses teret. Az a folytonos cső, ahol a részecskenyaláb halad, 6500 köbméter térfogatú tér, ebben a földi légnyomás tízbilliomod részének kell folyamatosan lennie, hogy ne kerüljön semmilyen nem tervezett anyag az elemi részecskék útjába. A tekercsek kábelkötegei nióbbium-tantál ötvözetből készültek (az emberi hajszálnál tízszer vékonyabb szálakból több mint hatezer egyetlen kábel) ezekben folyik 10°K hőmérsékleten az áram, amely 11 700 amper erősségű. A berendezés üzemhőmérséklete 1,7-1,9 K, azaz kb. -271,4 °C lesz, ami pedig alacsonyabb, mint a viláágűr hőmérséklete, s így az ismert univerzum leghidegebb pontja itt lesz. Alig magasabb az abszolút nulla foknál. Azért van e különleges (és méregdrága) fémötvözetre és rendkívül hideg üzemhőmérsékletre szükség, mert ezen a hőmérsékleten válik szupravezetővé a fém és halad benne az áram minden veszteség nélkül. A hűtőfolyadék közel száz tonna szuperfolyékony hélium. A teljes súly 36 800 tonnányi.

Közel egy hónapig tart az, amíg az egész szerkezetet üzemi hőmérsékletre hűtik, s ezért nagyon erősen meg kell gondolni a legkisebb javítást is, tekintve, hogy egyetlen beavatkozás miatt két hónap lesz az idővesztés: amíg felmelegítik, majd ismét lehűtik a gyorsító megfelelő részeit. Csúcsra járatáskor két, egy-

méretű, a születés állapotában lévő univerzumban. Ami persze irtóatos sebességgel tágult, és tágul azóta is, bár a keletkezéstől eltelt nagyjából 14 milliárd évben ez az ütem fokozatosan csökkent.

Tehát e gigantikus gépezet megépítésének igazi okát elsősorban az alap kutatásokban, a részecskefizikában kell keresni. Milyen különös is az, hogy a valóság legnagyobb tere, az univerzum keletkezésére és létrejöttére adott magyarázat abban az ütemben közelít az igazsághoz, amilyen ütemben az emberi elme megközelíti az anyag legmélyét, a legkisebbet, a legrövidebb idejét. Ehhez ilyen méretű és ekkora energiákat generálni és fókuszálni képes berendezést kell építeni, hogy a köznapi érzékelés számára teljesen felfoghatatlan rövidségű időtartamban, nagyságú hőfokon, nyomáson és kicsiny méretű térrészben detektált eseményből következtetni lehessen arra, hogy a létrejött esemény milyen anyagot, illetve az anyagnak milyen extrém állapotát mutatja meg. Pontosabban: van erre nézve tudományos alaposággal körüljárt prognózis, tehát itt valószínűleg előre leírt dolgok igazolása (is) történik majd. Azonban lehetőség van arra is, hogy a prognózisokról ki fog derülni, hogy (részben) tévednek, és valami olyan új kísérleti eredményt is kaphatunk, amelyek következtében akár teljesen újra kell írni a tankönyveket... Nagy ritkaság az ilyen pillanat a tudománytörténetben. Newton almája jelezte az egyiket, Einstein dolgozata a másikat. Vagy a matematikátörténetben a mi Bolyaink is ilyen mérőföldkő az eukleidészi geometria meghaladásával. Utánuk minden másképp lett. Most is ilyen fordulópontra állunk.

Mert mi is fog történni, vagy mi az, ami történhet?

A Higgs-bozont, egy hadront keresnek, amelyik hiányzik a részecskék szimmetrikus rendszeréből, s elméletileg kellene léteznie, ám egyelőre nincs a létrehozás bizonyíték, s így nincs bizonyítva végleges formában a szimmetria-elmélet sem. Lehetséges, hogy

létrejön egy mini-szingularitás, azaz egy mini fekete lyuk, amely igen rövid életű lesz, s így persze szörnyű csalódást fog okozni azoknak, akik az univerzum, vagy a galaxisunk, de legalábbis a Föld teljes pusztulását vészjuhoggják a gyorsító beindításától. Ugyanis van, aki ezt hiszi, de gondoljuk meg: ki emlékszik annak a két bíborosnak a nevére, akik Galilei pere során, őt meglátogatva nem voltak hajlandók belenézni annak távcsövébe, hogy saját szemükkel lássák azt a négy holdacskát, ami evidensen nem a Föld körül keringett. Galilei ugyanis ezzel a távcsövel fedezte fel a Jupiter négy legnagyobb holdját, amik pedig láthatóan nem a Föld (amit addig az univerzum közepének hittek) körül keringett, hanem saját bolygója körül. Hanem azt mondta eme két főpap, ők biz' nem használják az ördög szerszámát... (Jövőre állítják fel egyébként a vatikáni kertekben Galilei szobrát.) Nos, ez a fekete lyuk, ami majd benyeli a világot, erősen büszik a kénköztől, és hamarosan a részecskefizika területéről a kultúrantropológia és a kultúrtörténet körébe utaltatik az események sikeres kimenetele után. De fordítsuk ismét komolyra a szót.

A buborékkamra detektálhat olyan részecskéket és olyan pályákat, amelyek elemzése során alátámaszthatóak (vagy éppen biztonsággal cáfolhatóak) lesznek azok az elképzelések, amelyek szerint az univerzumban több térdimenzió van, s ezek közül a legtöbb, mintegy „feltekeredett” állapotban szunnyad az anyag mélyén. Ezt és a szuperhúr-elméletet, valamint a nagy egyesítő elméletet – amit sokszor „M-elmélet” néven olvashatunk kvantumelméleti, vagy inkább a kvantumelmélet lehetséges fejlődési irányait taglaló cikkekben – is igazolhatják, vagy cáfolhatják az új gyorsító kísérleti eredményei.

Mindenképpen nagy lépéseket fog előre tenni az fizika, a részecskefizika, és ennek nyomán a filozófia. Sokkal többet fogunk tudni az univerzum keletkezésének körülményeiről és az anyag legmélyebb (legkisebb mérettartománybeli) szerkezetének minőségéről. Még az is lehet, hogy később e napot fogjuk a nagy, egyesítő elmélet fogantatása napjának mondani.

Van a gyakorlati élethez lényegesen közelebb eső területen is várakozás az új gyorsítóval kapcsolatban. Mellékes tevékenysége lesz a berendezésnek olyan energiaforma kikísérletezése, amely ugyan a nukleáris energia egy sajátos megjelenési formája, azonban sokkal kisebb veszélyességű, nem okozhat nukleáris robbanást, és egyben távlatilag még arra is alkalmas lesz, hogy a nukleáris erőművek sugárzó hulladékát megsemmisítse. Energiaerősítőnek nevezi a vonatkozó szakirodalom ezt az új, reménybeli energiaforrást.

A kvantumfizika mérföldköve, mint rendkívüli médiaesemény

Ilyen se volt még! Ahogy maga a gyorsító egyedülálló létesítmény és valószínűleg évtizedekre ellátja a tudományt feldolgozandó eredményekkel, úgy egyedülálló az is, ahogy beindítják: az egész világról bárki nézheti, ezen a linken: <http://webcast.cern.ch/index2.html>, egyidejű közvetítés tanúja lehet bárki, az internet segítségével.

Amennyiben a keletkezett fekete lyuk megkíméli életünket, akkor hamarosan, ha nem, akkor 14 milliárd év múlva visszatérünk az eredmények és a tudományos és sajtóvisszhang további fejtegetésére.

Egyéb források, vonatkozó linkek

A CERN hivatalos oldala

Az LHC a Wikipédián

A gyorsító angol honlapja (kamerákkal!)

Youtube-bemutató

Az aggódók fórumai

CERN-cikkek a magyar sajtóból:

Origo: CERN, LHC, nagy hadronütköztető, a kvarkgluonplazma előállítás

Origo: Felrobbant

Természet Világa: CERN

Index: LHC

Index: Bozont

Index: Súlyos üzemzavar a gigantikus részecskegyorsítóban

Index: LHC - 2008.07.21

Index: VG

A Newsscientist cikk-kivonata az időutazásról

Wiki-linkje

A jelen cikk szakértője, aki az adatgyűjtést is végezte, és felhívta a figyelmünket a rendkívüli eseményre:

Justin Viktor (@Your Service média-kommunikációs Ügynökség, www.yourservice.hu, cégtulajdonos, producer)

Szolláth Mihály (1956)

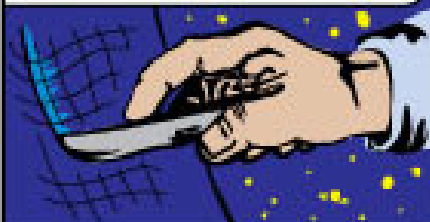
PR Herald

zollathm@pannongsm.hu

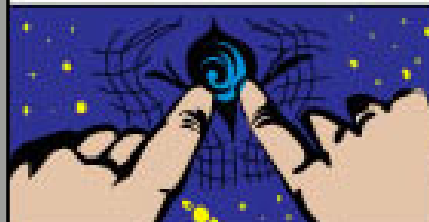
Fotó: Szabó Borka

Káosz Kezdőknek Kézikönyv (CERN Kiadó): Fekete lyuk készítése, 86. oldal

1. VÁGJUK FEL OLLÓVAL VAGY KÉSSSEL A TÉR-IDŐ KONFINIUM SZÖVEGSZERKEZETÉT.

2. A KELETKEZETT LYUKBA NYÚLJUNK BELE KÉT UJVAL, ÉS ÓVATOSAN FORDÍTUK KI.

3. MÁRIS KÉSZEN VAN A SAJÁT KÉSZÍTÉSŰ FEKETE LYUK.

A hír ennyi: – ugyelet@mail.index.hu – Tíz nap a földit ezerszeresen meghaladó sugárzásban, mínusz 25 fok alatt, oxigén nélkül, 270 kilométerre a Földtől. A kísérleti állatok több mint kétharmada károsodás nélkül túlélte.

Hogy melyik állat képes erre a hihetetlen teljesítményre?

Erre a kérdésre kerestem a választ szakkönyvekben, lexikonokban és az interneten.

Mi magyarok medveállatkának hívjuk, angolul mohamalackának és vízi medvének nevezik. Latin nevük: Tardigrada (= lassan lépkedő). Ízeltlábú, páncéllal fedett testű, apró – 0,2-1 mm hosszú – élőlény. Hús- és növényevő. Ellenáll a mérgek hatásának, a forrásban lévő alkoholban sem pusztul el, képes akár száz évig meglenni víz nélkül, és „feltámad”, amikor éltetőjéhez hozzájut.

Döbbenetes túlélő-show az űrben

Az emberek által elviselhető 500 Röntgen sugárral ellentétben ez az apró élőlény 570000-es adagot is elvisel. Anyagcseréjét képes teljesen leállítani.

Alakja, mozgása, hasonlósága vitathatatlan a medvéével, bár rokonság nem mutatható ki köztük. A legjelentősebb eltérés a névadó és jelen cikk szereplője között, hogy a medve már régen behalt volna abba a kísérletbe, amit ez a parányi ízeltlábú vígan kibírt.

A tudósok eddig is ismerték hallatlanul szívós élni akarást és túlélőképességét. Talán ezért ragasztották rá, az „elpusztíthatatlan” címkét. Mindenütt megtalálható. Hegyek csúcsán, jég alatt, forrásokban és vizek mélyén. Bírja a strapát. Akár évekig is vegetál élelem és víz nélkül, de jól tűri a hőingadozásokat is, hiszen életképes marad mínusz 200 vagy plusz 150 Celsius-fokon, de egyes tudósok szerint az abszolút 0 fokot (-272,8 C) is kibírja. Nem árt neki a sugárzás, sőt a világűr vákuumhatása sem. A kísérleti alanyok tíz napig tartózkodtak egy orosz műholdon oxigén nélkül. A kísérletben felhasznált állatkák 68 százaléka élte túl, szaporodni képes állapotban a különleges viszonyokat. Még a kutatókat is meglepte, hogy DNS károsodás nélkül úszták meg a kalandot a földnél ezerszer nagyobb ultrabolya sugárzás ellenére is.

Már több mint háromszáz éve ismerik ezt kicsi élőlényt a tudósok, kutatják ellenálló képességének titkát, és keresik felhasználhatóságának lehetőségeit.

Lehetséges, hogy az ő segítségükkel nyílik mód az emberek – károsodás nélküli – hibernálására és újraélesztésére?

Esetleg „megtanulhatjuk” tőlük a sérült DNS újraépítését?

Kérdések, amikre választ csak a jövő kutatási eredményei adhatnak.

Sági Erzsébet

Fotók: internet

Irodalomjegyzék:

Current Biology magazin 2008. szeptember 9-én megjelent száma (USA)
Cell Press (London)
Origo
Állat- és növényvédelem (GPortál)
Info Rádió
További információs források

A cikkben hivatkozott linkek:

- [1] Wikipédia - Medveállatkák
- [2] News Scientist
- [3] Space New Scientist
- [4] Cukiság - A medveállatka a világ legeslegkisebb...

Közüntézmények Szelektív hulladékgyűjtése

Ma már egyre több közintézmény és hivatal kapcsolódik be a szelektív hulladékgyűjtésbe, a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztériumban 2001 óta, az Országgyűlési Képviselek Irodaházában közel két éve működik sikeresen a szelektív hulladékgyűjtés.

„Az intézmények szelektív hulladékgyűjtésbe való bevonása javíthatja a szelektív hulladékgyűjtés országos eredményeit, a dolgozók ugyanis már munkahelyükön hozzászoknak a hulladékok különválogatásához, így az otthonukban is jobban figyelnek a környezetükre.” – írta az ÖKO-Pannon a 2003. január 23-i sajtóközleményében.

Az intézményekben, hivatalokban, gazdálkodó szervezetekben koncentráltan és már a képződés helyén jól és egyszerűen elkülöníthető

anyag palackokból polár-pulóver, a papírhulladékból pedig írólap és környezetbarát táska készül. Egyébként a hallgatók már korábban is jelezték igényüket, hogy szelektíven gyűjthessék a szemetet. Talán ennek is köszönhető, hogy az elmúlt fél évben a hallgatók feyelmazetten és örömmel vették az új rendszert.

Szelektív hulladékgyűjtési rendszer indult a Parlamentben is. Az országházban nyolc darab papír, műanyag és üveg gyűjtésére alkalmas gyűjtőpontot alakítottak ki, valamint 340 hulladékgyűjtő kosarat helyeztek ki, amelyekbe szintén csak ezeket az anyagtípusokat dobhatja a 386 parlamenti képviselő és a ház dolgozói. Az épület egy gyűjtőpontján szárazelemek és veszélyes hulladékok gyűjtésére is lehetőség nyílik. A Parlament szelektív hulladékgyűjtési rendszerének működtetését a közbeszerzési pályázaton nyertes ÖKO-Pannon Kht. végzi, a Fővárosi Közterület-fenntartó Rt. és az Avermann Hungária Kft. bevonásával. E két cég gondoskodik a papír, a műanyag és az üveg, valamint a veszélyes hulladékok elszállításáról, kezeléséről.

Az Országgyűlés 386 képviselője, valamint a Parlament dolgozói számára harminc darab 70 literes gyűjtőedény felhasználásával összesen nyolc szelektív gyűjtőpont került kialakításra, ahol papír-, műanyag- és üveghulladék helyezhető el. A ház egy gyűjtőpontján a szárazelemek és a veszélyes hulladékok – festékpátronok, izzók, neoncsövek, festékmaradványok – gyűjtésére is lehetőség nyílik. Ezen túlmenően 340 fonott vesszőkosár is kihelyezésre került. A kosarakat kék, sárga és zöld szalagokkal látták el, ezekben tehát

szintén a papír, a műanyag és az üveg gyűjthető szelektíven.

A Parlament szelektív hulladékgyűjtési rendszerét a legnagyobb hasznosítást koordináló szervezet, az ÖKO-Pannon Kht. működteti. A gyűjtőpontok ürítését a takarítószemélyzet bevonásával az Országház Gondnoksága koordinálja, míg az anyaguk szerint különválogatott hulladékok elszállítását az FKF Rt. végzi. Az elszállított hulladékot a Fegroup Invest Rt. válogatja, bálázza és adja át a hasznosítást végző vállalatoknak. Az elemeket és a veszélyes hulladékokat az

Avermann Hungária Kft. ártalmatlanítja.

A témával kapcsolatban a Környezetvédelmi Minisztériumot is megkérdeztem, de a levelemre nem válaszoltak. Pedig nincs mit titkolniuk, hiszen több közintézményben is jól megoldott a szelektív hulladékgyűjtés. A számokra sem lehet panasz:

Magyarországon jelenleg 3,7 millió lakos, mintegy 3300 gyűjtősziget segítségével gyűjtheti anyaguk szerint különválogatva a csomagolási hulladékokat. Különböző begyűjtő hálózatok révén (pl.: ÖKO-Pannon Kht., FKF Rt., Fergroup Invest Rt.) 2005-ben kb. 540 ezer tonna csomagolási hulladékot gyűjtöttek vissza és hasznosítottak.

Farkas Róbert

Fotó: Szabó Borka

módon keletkeznek a hulladékok, ezeket a hulladékokat viszont higiéniai és közegészségügyi okokból kötelességük elszállítani/elszállíttatni és ártalmatlanítani. Ezen szervezetek, intézmények hulladékgazdálkodási keretfeltételeiről mindig a helyi önkormányzati rendelet ad részletes irányítást.

A Szegedi Tudományegyetem karán évente 2500 tonna hulladék keletkezik. Az egyetem és a Környezetgazdálkodási Kht. szerződést kötöttek, amely országosan is példaértékű: az egyetem vállalta, hogy megszervezi a szelektív gyűjtést és kutatási tapasztalataival segíti az újrahazsnosítást, cserébe a Környezetgazdálkodási Kht. pedig vállalta, hogy ingyen szállítja el a keletkező hulladékot. Szelektív-gyűjtőket és plakátokat helyeztek el az egyetem valamennyi épületében, beleértve a kollégiumokat is. A műanyagokat, a papírt, az üveget és a fémeket külön gyűjtik. Innen a helyi hulladékudvarba kerül, ahol utóválogatás és tisztítás után a hulladékot bálázzák, majd elszállítják. A mű-

Ügyfélszolgálat / Customer Care

Telefon: 1412 (mindennap 0-24 óráig)
 Levelezési cím: 1364 Budapest, Postafiók 424
 Internet: www.t-home.hu
 E-mail: szamlazas@t-home.hu

Számlázás cím:

Sablik Henrik
 BUDAPEST

MT ügyfél azonosító / MT no.:

Ügyfélszám:

Folyószámlaszám:

Tisztelt Sablik Henrik Úr!

Társaságunkhoz érkezett megkeresésével kapcsolatban, az alábbiakban tájékoztatjuk.

Nyilvántartásunkat kiállított számláinkat, valamint a benyújtott számlakorrekciót figyelembe véve a "szükségess" számlakorrekciót folyószámláján elkészítettük.

Társaságunkhoz először 2008. június 2-án érkezett a 6 3 ügyfél-azonosítón regisztrált ADSL Optimum csomagra vonatkozó áthelyezési kérelem Öntől. A kérelmet, 2008. június 4-én rendszerünk által automatikusan postázott levélben, "más megrendelő" válasszal elutasítottuk, tekintettel arra, hogy a kérelemhez nem mellékelte a 06-1-3 2 számú telefonvonal tulajdonosától.

A hozzájárulás 2008. június 20-án érkezett társaságunkhoz.

Az áthelyezés 2008. szeptember 23-án - csomagváltással együtt - történt meg.

Általános Szerződési Feltételeink 1. c melléklete szerint:

"Amennyiben a Szolgáltató az áthelyezési igényt elfogadja, köteles azt a visszajelzéstől számított legrövidebb időn belül, de maximum 60 napon belül teljesíteni."

Tekintettel arra, hogy távközlési üzletágunk tájékoztatása szerint a 06-1-3 8 telefonvonalról a DSL szolgáltatást 2008. június 9-én leszerelték, a mai napon jóváíró számlát készítettem az ADSL Optimum szolgáltatás havidíjából a 2008. június 9-2008. szeptember 22. közötti időszakra vonatkozóan.

Az okozott kellemetlenségek miatt, további bruttó 3.000.-Ft-os méltányossági jóváírást érvényesítettem a 2 5 sorszámú számlában.

Tájékoztatom továbbá, hogy a 2008. október havi számla tartalmazni fogja az ADSL Optimum szolgáltatás havidíjának jóváírását 2008. szeptember 23-tól 30-ig, valamint a DSL Classic Happy csomag díját 2008. szeptember 23-október 31. közötti időszakra vonatkozóan.

A 6 3 sorszámú folyószámla egyenlege a korrekciót követően 605.-Ft túlfizetést mutat, melyet számlázó rendszerünk automatikusan figyelembe vesz a soron következő számla fizetendő összegében.

Remélem, panaszát megelőgedésére rendeztem.

További, a szolgáltatásokkal és számlázással kapcsolatos kérdéseire szívesen állunk rendelkezésére e-mailen a szamla@t-online.hu címen, vagy a 1412 telefonszámon, mely vezetékes telefonról ingyenesen, mobiltelefonról a szolgáltatónál érvényes díjszabásban szereplő kékszám tarifáért hívható. Külföldről ügyfélszolgálatunk a +36-1-447-4060-as telefonszámon, a nemzetközi díjszabásoknak megfelelően érhető el.

Budapest, 2008.09.25

Tisztelettel:

Tisztelettel:

T. Gabriella

Székhely
Postacím
Elérhetőségek

Magyar Telekom Nyrt.
 1117 Budapest Infopark sétány, Neumann János út 1. B
 1364 Budapest, Postafiók 424.
 telefon 1234, fax 06 1 411 0550
 internet www.t-online.hu
 E-mail szamla@t-online.hu
 Bejegyezve a Fővárosi Bíróság mint Cégbíróságon Cg. 01-10-044389 szám alatt.

ISO 1001:2000 szerint
 tanúsított rendszer

AD LIBRUM KIADÓ KÖNYVEK KÍVÁNSÁGRA

Kreativitás és közösség

Eljött az alkotó emberek, a civil társadalom és a szakmai csoportok ideje. A megfizethető árú saját kiadás minden bizonynyal felkelti a kreatív emberek, életmódközösségek, és a szakmai csoportok érdeklődését. Az alkotó emberek nem kell, hogy az íróasztalfióknak írjanak vagy csak fontolgassák ötleteiket. Megvalósíthatják és kiadhatják, amit alkotnak, legyen az útikönyv, szakácskönyv, szakdolgozat, regény, verseskötet, életvezetési tanácsok, emlékirat vagy családtörténet.

A tudományos életben dolgozó szakemberek és intézetek rengeteg kutatási jelentést készítenek, amelyek gyakran nem jutnak túl a közvetlen kollégák szűk körén. Számukra is nyitva állnak az új lehetőségek: intézeti könyvek, szakfolyóiratok, kutatási összefoglalók, módszertanok, disszertációk vagy konferenciák anyagai.

A cégek számára is új lehetőségeket kínálunk: termékleírások, tevékenységi beszámolók, oktatási vagy tréning segéd-eszközök és cégtörténetek.

Szeretnénk hozzájárulni a kisközösségek formálódásához, a közművelődés demokratizálásához, a környezetvédelemhez és a szabad szoftverek fejlődéséhez. Az Ad Librum mint vállalkozás több alapelve támaszkodik. Üzleti modellje a long tail (hosszú fark) népszerű közgazdasági elmélet alapján a könyvkiadás eddig kellően ki nem szolgált szegmensére irányul: azokra a kiadványokra, amelyek kisebb szakmai vagy életmódbeli közösségek számára fontosak.

Elérhetőségeink

AD LIBRUM KFT.

1107 Budapest, Mázsza tér 2-6.
Porta Irodaház, 517-518-as szoba

Ügyfélfogadás:
hétfő-péntek 9 és 13 óra között
(előzetes egyeztetés alapján)

Tel.: (06-1) 814-2590 vagy
(06-20) 253-1723

E-mail: gaspar.ildiko@adlibrum.hu

Web: <http://adlibrum.hu>

ÍZELÍTŐ LEGÚJABB KÖNYVEINKBŐL

TÖRTÉNELMI REGÉNY

3.990,-

Bagi Mariann: Írországi álmok

Az ír ébredés története egy harcosná váló ember életén keresztül.

Egy mesevilág: zöldellő rétek, lágy dombok és szabados, vidám emberek földje – kit ne varázsolt volna még el Írország koboldjainak és tündéreiének története? Írország valódi történelme azonban kevésbé idilli – mélyről feltörő ellentétek és harcok hazájává vált a múlt század elején. A regény ezt az átmenetet, „felébredést” ragadja meg több hazafias ír fiatal – köztük Ian Dalton – rövid életén keresztül, akiknek dublini és belfasti harcokon át vezet rögös útja a felismeréshez, melyik is a legértékesebb az álmaik közül.

INFORMATIKA

Torma László: Az Ubuntu világa
A legnépszerűbb Linux disztribúció története és filozófiája

Ez a könyv azokhoz szól, akiket érdekel a szabad szoftverek világa. Fontos tudni, hogy ez nem egy felhasználói ismereteket tanító könyv – nem az a célja, hogy az Ubuntu kezelését segítsen elsajátítani. Ilyen témában már rengeteg más mű van a könyvesboltok polcain, és az Ubuntu.hu dokumentációs oldalain is sok hasznos útmutató található. Az Ubuntu világa azt tűzte ki célul, hogy a felhasználók jobban megismerjék az Ubuntu és a szabad szoftverek hátterét, történetét, és segítsen megérteni azokat a folyamatokat, amelyek alakítják a nyílt forráskódú operációs rendszert és a mögötte álló közösségeket.

Éppen ezért a könyv egyaránt hasznos és érdekes lehet azok számára is, akik még csak most kezdtek el érdeklődni az Ubuntu iránt, és azok számára is, akik már régóta foglalkoznak szabad szoftverekkel. Bevallom, én nagyon élveztem a mű alapjául szolgáló cikksorozat írását: anyaggyűjtés közben rengeteg érdekes és izgalmas információba botlottam, és szinte alig bírtam kivárni, hogy megoszthassam ezeket másokkal. Remélem, hogy az olvasók számára is legalább ennyi örömet szerez majd a munkám.

A tartalomból:
A szabad szoftver születése
A Linux története
Tux, a pingvin története
A Gnome, a KDE és az Xfce
A Debian
Az Ubuntu változatai
Miért ingyenes az Ubuntu
A tudás tengerében
A köz szolgálatában
A magyar Ubuntu közösség

1.990,-

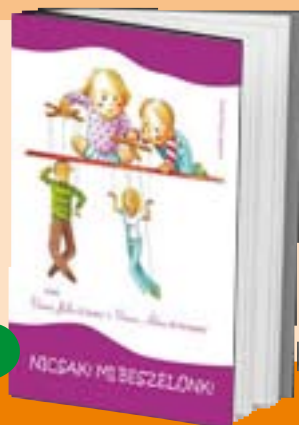

MEGRENDELHETŐK AZ ELÉRHETŐSÉGEINKBEN LEÍRT
E-MAIL-CÍMEN VAGY TELEFONSZÁMOKON.

GYERMEKSZEMMEL

Kovács Viktória: Nicsak! Mi beszélünk!

Fény derül többek között arra, miért teljesen fölösleges hivatalos nevet adni egy gyereknek, vagy arra, hogyan lesz egy hosszúnadrágból pár hónap alatt tangabugyi. Tanácsot adunk, hogyan kell otthon felépíteni egy igazi rabszolgatartó társadalmat, vagy hogyan kell észrevenni a víz alatt leselkedő paparazsót. Megismerkedhetek egy gyógyüdülés és több rekreációs nyaralás részleteivel, és elmeséljük, miért van az útlevelképünkön az arcunk belecúsúva a tokánkba. Pénzügyi tréningünk során eláruljuk, hol számít helyi valutának a sör. Bemutatkozik egy Vírus is, amelyik nálunk járt és demót tartott, hogyan fog ezentúl minden feltűnésekor végigvonulni a családon. Bemutatunk túlélési technikákat, amelyekkel a világ és a felnőttek által ránk mért megpróbáltatásokon lehet túljutni, és olvashattok azokról a gyenge próbálkozásokról is, amivel a felnőttek minket akarnak megszéldíteni.

1.190,-

KALANDREGÉNY

Christine Fawkes: Világok közt

Senki nem születik hősnak. De születik olyan emberként, aki magában hordozza a megmagyarázhatatlant; a képességet arra, hogy átlépje a saját árnyékát. Senki nem születik harcosnak, de az élet megtaníthatja rá, hogyan küzdjön meg mindazért, ami fontos számára.

Senki nem születik vezérnek sem, de ha csak így viheti véghez a lehetetlent, van ember, aki képes magára venni a felelősség terhét. Priscilla Scotch nem hős, nem harcos, nem vezér, de a tudás, amelynek birtokába jut, megköveteli, hogy azzá váljék. A szerencsétlen véletlen, amely derékba töri életét ebben a világban, a halál utáni következőben egy kettéhasadt birodalom régen várt reménységévé teszi. De hogyan vehetné fel a harcot az új, ismeretlen lét árnyaival, amíg saját démonai ellen küzd?

1.980,-

DRÁMA

Pozsgai Zsolt: Szeretlek, fény (történelmi játékok, társadalmi drámák, boházatok)

Pozsgai Zsolt, a neves rendező, színmű- és forgatókönyvíró hat drámája.

Vak Béla, Mátyás király, Janus Pannonius, Balog úr a nyolcadik kerületből, egy tucat közép-amerikai prostituált, nagyhangú olasz család, klasszikus francia boházati alakok mind megférnek ebben a kötetben.

Pozsgai Zsolt (1960) legújabb drámakötete a műfaji sokféleség jegyében született. Megtalálható itt érzékeny történelmi színmű, abszurd komédia, társadalmi dráma, bűnügyi játék, és két, álneven írt boházatot.

A szerző egész eddigi életműve a műfaji sokrétűséget képviseli. Eredeti darabjaival, musical-szöveggkönyveivel, vagy színpadi átdolgozásaival gyakran találkozhatunk a színházakban. Nem csak itthon, egyre gyakrabban külföldön is. A kötetben található művek egy kivételével már kiállták a színpad próbáját, nagy sikerrel mutatták be, és játszották, vagy játsszák ma is őket. Olvasva is élvezetes és kitűnő szórakozást nyújtanak.

2.990,-

KÖRNYEZET

Meszlényi Attila: A világvége illemtana (Túlélőkönyv)

Ez a könyv botránykönyv. Egy gond van vele: nem mások botrányos tetteiről szól, amin élvezettel felháborodhatnál, hanem a sajátjaidról.

Hogyan kéne dolgoznunk, szórakoznunk, ünnepelnünk, ajándékoznunk – egyszerűen élnünk, hogy az ökológiai válságból kilábalhassunk, s a világvége folyamatát megfordíthassuk?

Az új élet új életmódot, új erkölcsöt kíván, amelynek alapja a világtakarékosság elve.

Az elvvel ma már mindenki egyetért, de a gyakorlatban nem sokat számít, amíg új erkölcs, főként pedig szegénnyel, közmegevétessel sújtó illem nem épül rá.

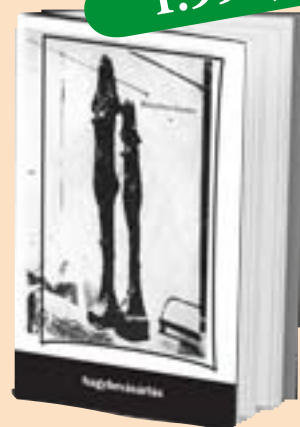
1.790,-

NOVELLA

Kütreiber Sándor: Nagybevásárlás

Ahogy a címadó történetben kerülnek egymás mellé a kosárba zöldségek, gyümölcsök, kenyér, hús, bor és cigaretta, úgy kerültek bele a kötetbe az elbeszélések.

Személyes és általános, abszurd és hétköznapi. Édes és keserű, sós és savanyú. Ki ezt szereti, ki azt. Amit a szerző remél: mindenkinek jut majd valami, amit szeret-het. Mint az életben...

1.990,-

Egy eredetileg vegyésztechnikus, majd magyar-történelem szakos bölcész, író, fordító és dalszövegíró hobbizénésbe fogott. Akkor még nem sejtette, hogy harminc évvel később (is) meg fog tölteni egy sportcsarnokot. Nem zenész, nem színész, ám súlyosan exhibicionista és katartikus előadóművész. Vagy egyszerűbben szólva: vén bohóc. Még egyszerűbben: Hobo.

(B)irodalmi blues

Szöveg, zene, előadó – Földes László, alias Hobo szerint e hármas adja egy koncert lelkét. A Hobo Blues Band 30 éves születésnapján koncertjén hiánytalanul jelen volt ez a lélek. Ahogyan a Papp László Budapest Sportaréna is csordultig megtelt 2008. szeptember 27-én.

A blues gyökerei ugyan Amerikába vezetnek, ám kis hazánk – híres alkotói géniuszával – ehhez is hozzáadta a magáét: egy egészen egyedülálló, szövegközpontú, irodalmi blues létrehozásával gazdagította az eredeti műfajt. Mit jelent ez konkrétan?

A kupléktól kezdve a megzenésített verseken és a költészeti értékű saját dalszövegeken át a blues- és rockzenéig mindent. Igényes fordításban, magyar nyelven előadott, többnyire előnyére áthangszerelt Rolling Stones-, Jim Morrison-, Jimi Hendrix- és Tom Waits-szerzeményeket; Francois Villon-, József Attila-, Allen Ginsberg- és Vlagyimir Viszockij-interpretációkat; valamint az ezekből merítkező színházi előadóesteket is magában foglalja. És a rengeteg fellépést: játszottak a Hajógyári-szigeten a Fekete Bányások koncertjén, különféle országos és határon túli fesztiválokon, valamint 1988-ban a Human Rights koncertjén Stinggel, Peter Gabriellel és Bruce Springsteennel együtt. Évtizedeken át heti rendszerességgel klubestet tartottak a MOM kultúrházában, a Lágymányosi Klubban, majd egyre sűrűbben váltakozó helyszíneken.

Vén marhák

A 10. születésnapot a városligeti nagyréten, a 15.-et a Fradi-pályán, a 20.-at a Budapest Sportcsarnokban, a 25.-et a Margitszigeti Szabadtéri Színpadon ünnepelték – míg elértek a tavaly őszi, egyik legsikeresebb magyar koncerthez, amelyen fergeteges hangulatú, tartalmas kikapcsolódást nyújtottak 15 ezer embernek.

Az est ceremóniamestere Cserhalmi György volt, aki azzal nyitotta meg az ünnepséget, hogy egy toloszékben ülő, tetőtől talpig zöld műtösköpenybe bugyolált férfit tolt a színpad közepére. Szerencsére a 63 éves Hobónak semmi oka nem volt arra, hogy a székben maradjon – szinte ugyanúgy végigjátszotta a három órát, mint egy-két évtizeddel ezelőtt. Amikor Cserhalmi második ízben színre lépett, erőteljes Hamlet-monológját – döbbenetes kontrasztként – néma csöndben hallgatta végig az egyébként tomboló közönség.

A fellépő zenészek sora hosszú, hiszen a frontembernek is hosszú időre volt szüksége, hogy eljusson mai zenekaráig. Azokhoz a – komolyzenei és jazzműfajban is jártas – zenészekhez, akik társai tudnak lenni ebben az egyediségben: Hárs Viktor, Fehér Géza, Nagy Szabolcs és az örökifjú Gyenge Lajos. Ötösfoogatuk igazi örömmelés, a köztük lévő összhang továbbhőmpölyög a nézőtérre. S akik a korábbi HBB-fejezeteket írták: Póka Egon, Deák Bill Gyula, Tóth János Rudolf, Tátrai Tibor, Solti János, Döme Dezső, a néhai Fuchs László és még sokan mások.

Bolondvadászat

E termékeny pályafutás egyik különleges, méltán híres kultuszgyümölcse a Vadászat című kétrészes dalmű, amely negyedszázaddal később is éppen annyira aktuális, mint a többi, Hobo pennájából született szöveg. Az ősbemutatót 1984 karácsonyán, a Budapest Sportcsarnokban, Szikora János rendezésében láthatta a nagyrédmű – sajnos hosszú ideig csak egyetlen egyszer, mert Schmitt Pál, a BS akkori igazgatója nem adott hozzá támogatást. Ettől függetlenül a – jóval nagyobb példányszámot alapul vevő – „bakelit-korszakban” háromszoros aranylemez lett. Később Vidnyánszky Attila Jászai-díjas rendező irányításával ismét színpadra állították.

Ennek folytatásaként vagy újraértelmezéseként most elkészült a Bolondvadászat című album, amelynek színpadi változatát január 16-án mutatták be a debreceni Csokonai Színházban. A lemezborító grafikáján Hobo ül egy bakkecske hátán, amelyről ironikus humorral azt mondja:

„Máriássy Félix és Bálint András buzdítottak egykor, hogy legyek színész. Játszottam is néhány darabban, pedig sosem akartam az lenni. A színész még a zenésznél is kiszolgáltatottabb, amit én nem tűrök sokáig. Svejket szívesen megformáltam volna – de ezzel az alkattal?... Különbö is: emberábrázolásra alkalmatlan vagyok. Ez a bakkecskelovaglás legalább majdnem olyan, mintha a Svejket játszanám...”

Az önirónia mindig közel állt hozzá: a cikk elején használt jelzők sokaságára nem a szerző ragadtatta magát, csupán a vén bohóctól kölcsönözte azokat. Kivétel természetesen a „kataritikus előadóművész” – Földes László önmagát sosem nevezné annak. Holott sokunkat ezzel vonz leginkább a koncertekre és színházi estekre.

„Na mi van, vén marhák!” – köszönti újra meg újra törzsközönységét, akik 30, 20, 10 éve kísérik figyelemmel pályafutását, s ezért cseppet sem veszik zokon, hogy a zenekar mindenkori tagjai mellett nekik is kijár ez a titulus. De a fiataloknak is, akik az aktuális trenddel nem törődve egyre többen eljárnak a koncertekre. Persze Hobo ennek sem keresi a szociálpszichológiai magyarázatát:

„Nem azért játszom, hogy lázadjak, hanem mert szeretem. (...) Ebben a maszlagban, ami ma van, hogyan lehet megragadni, mi ellen lázadunk? (...) Arra számítottam, hogy a közönség nem hülye – és ez bejött. (...) Nem lehet tudni, meddig vagyok még, ezért most megköszönöm, amit 30 év alatt a közönségtől kaptunk.”

A HBB jelképében lévő fityisz a bolond fricskája az okos világnak: aki sosem fért bele semmilyen keretbe, mindenből kilógott – már a tornasorból is (sic!) –, előadóműfaját sem lehet pontosan behatárolni. Nem érdeklí az okosok véleménye, nyelvet ölt a politikai rendszerekre, orrfricskázza az értékeiben felhígult, manipulált kort.

De abban nem ismer tréfát, hogy a saját útját járhassa. Vannak pillanatok, amikor a bolond szeméből is kigördül egy könnycsepp – legutóbb szeptember 27-én este, miután a „Közép-európai Hobo blues II.” c. dal utolsó strófáját befejezte:

„Viharban születtem,
Világvégén alszom.
Ne bántatok engem,
Mert én nem haragszom.”

S vajon mekkora fityiszt mutatna arra, amit Sebők János zenei újságíró nyilatkozott róla: „Az életműve majd egyetemi tananyag lesz.”

Gáspár Ildikó

Fotó: www.hobo.hu

HŰ ASSZONY BLUES

*Nem vagyok elég erős,
Tudom, nem vagyok hős.
Adj békét és erőt,
És egy szelíd szemű nőt!
Aki nem vádol, ha szól,
És megvéd magamtól,
Ha gyengülök és félek,
Ha már nem hiszek, csak élek.*

Hű asszony blues...

*Leterített egy árulás,
Bemocskolt egy család,
Leköpött egy álbarát.
Egy asszony eladta magát.
Segíts, hogy szeressem,
Öleljek, és ne üssek,
A bajban el ne égjek,
Hogy adjak, és ne kérjek!*

Hű asszony blues...

*Nekem a blues az élet.
Pedig hogy vártam a véget!
És akkor jött el értem,
Mikor már nem reméltem.
A blues egy olyan asszony,
Akit nem szabad elhagynom,
Aki odavon magához,
Elfogad, sosem átkoz.*

Hű asszony blues...

*Ima vagy nekem,
Takarj be engem, blues!
Adj innom-ennem,
Álomra lelnem, blues!
Szólj a szívben, sírj a szélben,
Ringass el, ha eljössz értem!
Letérdelek eléd,
Kapaszkodok beléd!*

Hű asszony blues...

azt ajánlom, amit a film címe is, ha megnézted: tekerd vissza és gondold újra. Szerintem senki sem fogja megbánni.

A közösségről, a globalizációról, a hagyományokról és megannyi más értékről szolt a film. Az első fele tele volt humorral, a második felét azért lehetett élvezni, mert sok mozit láttunk már, és annak a „svédelt”, átdolgozott változatai szórakoztatóak voltak. Aki pedig nem látta őket még, az elszégyellhette magát, és hazafelé egy videotékából kikölcsönözhette VHS-en a Szellemirtókat.

Tekerd vissza, haver!

*Eredeti neve:
Be Kind Rewind
Játékidő: 102 perc
Forgalomba hozza:
Budapest Film
Magyarországi
mozípremier:
2008. október 23.*

A géniuszok közöttünk járnak, ugyanazt a levegőt szívják magukba, mint mi, és ugyanúgy gyalog járnak oda, akár a királyok, csak a bennük lévő ajándékot úgy kamatoztatják, hogy azzal másoknak hasznára legyenek.

A „Tekerd vissza, haver” című film arról szól, hogy minden városban kell legyen egy helyi géniusz, egy ember, akire felnézhetnek a város lakói. Kell egy történelmi jelentőségű személy, akiről megemlékezhetünk, akiről graffitik készülhetnek, a mondásait feljegyzik és süteményeket neveznek el róla.

Aki látta az Egy makulátlan elme örök ragyogását és Az álom tudományát, az úgy ült be erre a filmre, hogy valami megfoghatatlan, hátborzongató, érzelm tartalmas élményben lesz része, ugyanis eddig ezt váltotta ki belőlünk a rendező (Michel Gondry), aki az előbbieken felsorolt filmekes ésnek is a rendezője. De sajnos nem így történt, voltak olyanok, akik az első húsz perc után feladták, mert ez a film minden, csak nem tipikus Gondry-film. Nincs rózsaszín, megfoghatatlan ködfelhő, miközben nézzük. Csak a valóság van, és egy kicsi a Cinema Paradiso legendás hangulatából a végén.

Viszont hatott a film, és fel lehetett ismerni benne a „Gondry-s” érzést is. De nem volt olyan ütős, mint amilyenre számítottam. Legalábbis nem abban az értelemben volt különleges, mint amire vártam. Viszont így „visszatekerve”, még egyszer átgondolva, egyre jobban tetszik a dolog. Tehát

Sok tanulsága van a történetnek, és még nevetni is lehet rajta, bár nem kell sokat vakargatni, hogy rájöjjünk, mit is akar üzeni a rendező a világnak. A filmben lévő groteszk jelenetek és a szociális mondanivaló egy olyan egyedi színezetet adnak a filmnek, ami megkülönbözteti szerencsére a többi vígjátéktól.

A történet egy kisvárosban játszódik, ahol egy híres zongorista született még régen, és a szülőházában egy videotéka működik. Elroy Fletcher (Danny Glover) a videotéka tulajdonosa, a beosztottja Mike (Mos Def) és barátja Jerry (Jack Black, aki most a mozikban a „Trópusi vihar” c. filmben is pusztít) a sztori főbb szereplői. És persze a Géniusz, akit újratemetnek és akire mindannyian büszkék.

A képi világa nem játszik annyira a szürrealista képkavalkáddal, inkább a régies stílust részesíti előnyben, amikor még a kompozíció nem számított annyira és nem lehetett utómunkát alkalmazni.

További érdekesség, hogy a történetben folyton filmeket készítenek, újraírják a mozitörténelmet, megváltoztatják a szabályokat, alkotnak, tehát ők is géniuszokká válnak.

A mindenkit foglalkoztató kérdések is előjönnek: maradunk meg a hagyományainknál vagy adjuk át magunkat a rohanó világ forgatagának?

A filmben választ kapunk arra, hogy mi a helyes út és hogyan lehet megtalálni a kikapukat, létrehozni egy másik világot a szürke valóságban, és azzal segíteni másokon. És arra is választ kaphatunk, hogyan válhatunk géniuszokká.

Dobos Mónika
Fotó: www.port.hu

...Ki ne szeretne tartalmas, igényes helyen
megjelenni hirdetésével,
ráadásul mindezt teljesen ingyen?!

Érdeklődjön itt a részletekről:
sablíkh@gmail.com

Wolfgang Amadé

Nyárra általában könnyed olvasmányt keres magának az egyszeri olvasó, sőt, ha lehet, a borongós őszi napokra is.

Stefan Siegert „Mozart – A mágikus muzsikus” című könyvéről nyugodtan állítom, hogy megállja a helyét a strandon a nyári olvasmányok közt éppúgy, mint az esős őszenben, amikor bemenekülünk a lakás nyugalmaiba, és könnyed időtöltésre vágyunk. Bármikor, bárhol – ez lehetne a szlogenje ennek a szórakoztató, mégis információban gazdag kötetnek.

A szerző egyetlen magyar nyelven megjelent könyvét saját, fantáziadús, sokszor pimasz, humorosan naturalista, néhol szellemes képregényekre hajazó illusztrációi díszítik; pontosabban: egészítik ki meglepően élvezetes olvasmánnyá. Több mint 170 tollrajz bontja ki a szemünk előtt a „Mozartkugeln”-t a hamis arany csomagolásból, és minden eddiginél természetesebben és közvetlenebbül mutatja be a csodagyerek életét. Túllép az elfogult, mázas meséken és a remek, ám túlzóan romantikus Milos Forman-féle megközelítésen. (Amadeus, 1984)

Sok közkeletű tévedés és hamis anekdota valóság alapját is megismerhetjük, köszönhetően a rendkívül alapos és lelkiismeretes háttérmunkával megírt szövegnek, amely alapevetően a Mozart család és a barátok, közeli ismerősök levelezéseiből merít, és hivatkozik egyéb hiteles forrásokra, miközben megmutatkozik benne Siegert sajátos humora is.

Viszonylag sok zenei szakkifejezéssel találkozunk a kötetben, de ezektől nem kell megijednünk, hiszen az utolsó oldalak

egyikén komplett kis zenei szótárát találunk, ahol az adagiótól a szonátán át a zongoraversenyig minden muzsikával kapcsolatos, a könyvben előforduló kifejezés pontos magyarázatát kapjuk.

Ám a szórakozva művelődés még mindig nem ér véget ennyivel. Siegert a függelékkel igen olvasmányos jegyzetekkel tarkítja, a zenei és történelmi háttérinformációkon kívül megosztja az olvasóval például a komponista kedvenc ételének korhű receptjét. Azon túl, hogy tisztességgel közli a saját irodalomjegyzékét, több oldalon kapunk információt a magyar irodalomban megtalálható Mozarttal kapcsolatos írásokról (feltehetően a kiadó jóvoltából), továbbá egy időrendi táblát is böngészhetünk, amelyben a fontosabb évszámokon kívül megtaláljuk a zeneszerző életének eseményei mel-

lett az aktuális zenei környezet, az irodalom, a színház, a képzőművészet, a történelem és a természettudományok aktuális hívszavait is.

Kilenc fejezetet át követhetjük nyomon a világ egyik leg híresebb zenészének számító Wolfgang Amadé (ahogy ő maga szerette aláírni a leveleit) életútját, és kaphatunk egészen emberi képet a génuszról.

A kötet 2003-ban jelent meg a Képzőművészeti Kiadó gondozásában, s a mai napig fellelhető nagyobb könyvesboltokban és az interneten is.

A remek fordítás Dobi Ildikó munkája.

Szeifert Natália

Fotó: internet

Almás-fahéjas tejberizs

A génuszok évnýtó eledele, ideális az induló szorgalmi időszak elviselésére!

Hozzávalók négy személyre: 15 dkg rizs, 6 dl tej, 5 evőkanál cukor, 1 tasak vaníliás cukor, 3 evőkanál kókuszreszelék, 1 alma, 1 teáskanál őrölt fahéj.

Az elkészítése nem egy nagy ördögösség, a kezdők is bátran nekivághatnak, akár a kollégiumok konyháit is betöltheti a téli könnyű vacsora illata. Először a rizst megmossuk, lecsepegtetjük, a tejjel, cukorral, vaníliás cukorral puhára főzzük, majd elrakjuk hűlni. Eközben a kókuszreszeléket zsiradék nélkül kissé megpirítjuk egy serpenyőben, tányérra borítjuk.

Az almát meghámozzuk, a magházát kiemeljük, és a húsát apró darabokra vágjuk vagy lereszeljük. Az almát és a fahéjat a langyos tejberizsbe keverjük, és tálkákba szedjük. A kókuszreszeléssel megszórjuk, és tálaljuk.

Jó étvágyat!

Dobos Mónika
Fotó: internet

...avagy Egy idegenvezető útja a Paradicsom felé

MEMORIAM

...Még most is ott ülne a nyugszékben, és füstkarikákat eregetne szájából az ugyan nem mezítlábas, de csöppet sem gyöngé cigarettával. Aztán felkelne, odamenne a kert végébe, egy hirtelen „Miccsinálsz-itt-té-kis-maccs-sicc” felkiáltással meglepni a macskát, nagyon jól szórakozva az állat susogó hangoktól megrémült és iszkirireflexszel terhelt reakcióján. A teraszról bejőve végigsimítaná a felfuttatott borostyán leveleit, elmorzsolna egy ott felejtett har-matcseppet, ami nonkomformista módon nem száradott fel a reggeli napfényben. „Testvér” – mosolyogna rá, talán még kacsintana is, hiszen tudja, milyen az – „csakazértse” száradni fel a tűző, tikkasztó hőségben. Akármilyen hőség is legyen az...

– Paradicsom, mi? Tévépaprika, az! Né-zétek! – kiált fel mögöttem, és kitarja az ablakokat. – Nem etetek galambot, ne-hogy úgy járjak, mint Hrabal... Pedig én a földszinten lakom! – majd elereszt egy viccet a galambokról, az őket szidalmazó kisfiúról és a plébánosról, aki megmondja neki a frankót...

– Engem a viláért senki se éltesen, ne engedd – szól hirtelen hozzám, miközben ujjaim lázasan kopognak a billentyűze-ten. – Aki életemben nem tartott semmire, ne elhunytam után kezdjen el himnuszt

zengeni rólam. Kezem sebes mozgását meglátva hozzát teszi:

– Inkább zongoráznál... Bár tanítat-tunk volna. Zenével sokkal több mindent le lehet írni, képzeld csak el, mint bármi-lyen írógéppel vagy tollal...

Lassan körbejár a füst.

– Hogy mit is írj rólam?... Úgy jártam, mint egy szál cigi, a végén elnyomtak a ha-mutálban...

Lassan ő is körbejár engem.

– Mindenki seggbe lesz rúgva és szét lesz ültetve, ha nekem siratóasszonyosan gyászolni mer... Tessék örülni az életnek! Le van szarva az elmúlás, az mindig van, kérem szépen, elmúlás mindig van, de élet...! Élet csak addig van, amíg el nem múlik. Tetszik érteni?

Közben mintha hangversenyt vezényel-ne, és a kimondott szavak szépen sorbaáll-nak előtte, majd örvénybe kapaszkodva kólót járnak a beszéd ütemére.

Már minden köröz a fejem felett.

– Csak a keselyűk ne tegyék... Hisz ami nem édesz, az keselyű! – élcelődik.

Telik az idő. Az is kavarog. És elfolyik, mint Dalí festményén...

Jépoint nemcsak egy név, hanem külön világegyetem. Ebbe a világegyetembe já-rok én is immáron 30 éve. És még mindig van hova járnom, habár az én legigazibb világegyetemem egy hónapja bezárult. Jépoint az Apukám, mindörökké az ma-rad, habár az élet és halál örök körforgása őt eme dimenzióban élő lányaitól, társai-tól és barátaitól kénytelen volt elszakíta-ni. Csak a szakadék tátong köztünk, de azon keresztül áthatol a visszhang...

Ő írta kiállításra meghívójára:

„A Jépoint nevet (Váczy J.(ános) Ta-más) Nagy László, Latinovits Zoltán és Grandpierre Attila adta rám egy vidám éjszaka után, a hűvös Bosnyák téri piac-büfében nagykabát gyanánt. Meglehet, kicsit ütött-kopott, de megtartom, amíg lehet. Nagy dolog beszélni a semmiről, vajon mekkora lehet beszélni a valami-ről? (Ji-Pont)”

És tényleg.

– Nekem le ne merészeld írni, hogy éltem 59 évet – felocsúdok, ő morog a hátam mö-gött. – Hatvan évet éltem! Számold bele a kilenc, méhen belüli hónapot, és akkor ki-

jön...! Ez milyen, egy hét híján, hát ez már Hrabal-i élet és halál. Ha így nem lehetek pont kerek, hát leszek úgy, ha velem szóra-kozik a Természet, akkor én is szórakozom vele, máshogy számolom és átverem, és így is, úgy is nekem lesz igazam – motyogja félmosollyal, miközben egy cigarettára gyújt. Kérdőn nézek rá, mire ő:

– Hát nem mindegy már? Az kéne még, hogy megmondják nekem, dohányozzak-e vagy sem, miután meghaltam. Mit kép-zelnek ezek magukról? Már nem is ezt a levegőt szívom. Hiszen nem is szívok leve-gőt. Csak dohányzom. Mégcsak nem is ezt a dimenziót füstölöm össze, ezeknek meg mindig nem tetszik valami... – morgoló-dik, de a szája szögletében még mindig ott bújkál a mosoly, tudom, hogy csak engem ugrat.

– Mert mindent leírsz, mi?... Kis újság-író lányom! – idejön, megborzolja a haja-mat.

Én tudom, hogy nem csak a szél te-szi...

– Inkább arról pötyögj, drága gyere-kem, amiket csináltam életemben. Az Ol-vasók nem tudják, és igen, ird nagy O-val, hiszen az Olvasó mind felett. Ha ők nem olvasnak minket, kinek írunk? Magunk-nak. De az sokat nem ér, ha asztalfiókba csinálja a csinálmányait az ember gyere-ke. Muszáj megírni, hogy az egész világ, ez az elferdült, rothadásközeli állapotban senyvedő világ is tudja meg: az ember, csak AZ EMBER képes megváltoztatni a saját világát, mert ha nem akarja, azon az Isten se segíthet...

Volt egyszer egy kiállítás, ami Apukám életmunkásságát mutatta be, itt a Ment-rópia sorain is írtam, fotóztam róla. Ak-kor már tudtuk, hogy nagyon beteg, tes-tét kikezdte a rák, de szelleme töretlenül ÉLT, nem engedte át magát az elmúlás-nak; sokkal inkább lüktetett és küzdött, hogy ami volt és van, megmaradjon – ha másnak nem, hát az utókornak. „Én hova vigyem már tovább?” – mondogatta.

Makón született és élt gyerekkorában. Gyakran mesélte, hogy születésnapjain mindig szájjárat kapott, így sosem tudott enni a tortából. Aztán szüleivel és öccsé-vel egy jobb élet reményében felköltöztek a fővárosba, miután a világháború után szétzilált vidék nehezen éledt újjá... A Hungária körüti házukban, a grundon a

mára felnőtt generáció ikonjaival együtt rúgta a bőrt, és Pesten folytatta tanulmányait, amit végül nem fejezett be. Érettségi helyett inkább megivott egy pohárka sört ugyanezen barátaival és megszótte élete álmát... Később megszerzett a „Képzőről” egy fejszobrot, amit Senecának nevezett el, de persze nem a híres tanítót ábrázolta – vélhetőleg egy egyszerű arcmodell fizimiskáját rejtette a gipsztömb... Fiatal éveiben felolvasó esteket tartott, és szenvedélyesen dobolt a Dakoták zenekarban, sőt egy felvétel erejéig beugrott a Bajtala együtteshez is, így ha valaki hallgatja a „Cigánylány” című számot, figyeljen nagyon a dobokra! Ott ült az ifjú Jépont és ütötte a dobokat kegyetlenül és a legpontosabb ütemérzékkel...

1967-ben provokatív Utcatárlatot rendezett a Váci utcában – nomen est omen! –, amivel teljességgel felborította az ott lakók életét és lelkivilágát, de hála Istennek, az sem törte meg, hogy a rendőrök bezárták a létesítményt, ő pedig kénytelen volt egy napig őrizetben lenni... (Abban az évben találkozott Édesanyámmal először, futólag, majd pár évre rá ismét, és akkor már egybe is keltek. 1970 májusa volt, a belvárosi anyakönyvvezető elé késve érkeztek, rohantak, fehér farmerben esküdtek, ami akkor főbenjáró bűn volt, és fotóriporterek hada vette őket körül – ennek ellenére talán ha három kép készült el, azt is barátok fényképezték...) Jépont a család mellett ugyanúgy folytatta alkotói munkásságát: készített egy rajzfilmet a Pannónia Filmstúdióban „Anyám, a szekrény tele van katonákkal” címmel. Megszülettünk mi, közben ő emellett népművelői teendőket is ellátott, olvasótáborokat szervezett Kazincbarcikától Letenyéig igazi kultúrára éhes fiataloknak, akik egy hétig megismerkedhettek az igazi indián szokásokkal. Jépont részt vett a H.U.R.K.A. színházban is, mit részt vett, ő is csinálta, amellyel Olaszországba is elutazott, találkozott az akkori Cirque

de Soleillel, megfőzte a világ nemzeteiből összesereglett színészbarátainak az igazi magyar mákos tésztát... Ehhez kereken egy hétig receptért járkáltak a helyi felszerhez, majd a patikából gyűjtögették össze a kilónyi mákot, mivel már akkor köztudott volt: külföldön a mák drognak számít, ezért csak 20 grammjával, receptre vehettek a patikából... Aztán hazajöve egy barátjával úrhajómakettet épített – ez valamikor a Csillagok háborúja és az E.T. közötti, sci-fi mániás időszakra esett. Ám nem erről vált ismertté, hanem hogy megalkotta a saját „mail art” gyűjteményét, valamint gyerekkorom nagyrészt kitöltötte az ő groteszk fantáziakirálysága, Tripicon, amelynek fővárosa Minnorisville, gazdasági, ipari és kulturális mutatókkal, azaz „türeleművegekkel” rakott installáció képeiben. Gyakran eből meríttem magam is ötleteket és erőt a magam alkotásaihoz, ez indított el engem is a művészeti irány felé. Mindig is büszke voltam arra, hogy van egy szigetország, amelynek királya az Apám, én pedig hercegnek lehetek, nemcsak egy kislány álmában, hanem egy felnőtt ember képzeletében is.

1988-ig Újpesten laktunk, akkor szüleim úgy döntöttek, életüket nem egymás oldalán folytatják tovább, ezért Apukám Rákospalotára költözött. (Számomra teljesen hihetetlenül alakult a kapcsolatuk: Édesanyámmal mindvégig nagyon jó barátok maradtak.) Jépont 1990-ben egy nyári napon megnyitotta TRIPICON kiállítását Újpalotán, a „Lila Iskolában”. Itt vitrin mögé került a pszuedodokumentarista stílusú, humorral gazdagon átszótt saját fantáziavilág. Közben elkezdte írni „éntológiáját”, az Egy idegenvezető magánélete című sorozatot, amelyet a Pannon Tükör folytatásokban leköszölt. 1992-ben vezetett egy utolsó olvasótáborot, amely egy hétig tartott a palotai Csokonai Művelődési Házban, és jómagam is részt vehettem benne. (Nagyon élveztem, még akkor is, amikor a sötét színházteremben elbotlottam egy hangfalban és összezúztam a térdemet... Ott sem kellett volna lennem. Engedély nélkül szellemesdit játszottunk az ifjú tehetségekkel. Apusom aztán borogathatta a lábamat olomecetes kendővel...)

1995-től a XV. kerület legmeszeszerűbb helyén, Pestújhelyen telepedett le, inentől évente részt vett a helyi múzeum kertjében rendezett egynapos művészta-rlaton, és a kert magába fogadta állandó szereplőnek a Profán Krisztus nevű fa-épitményét... De nemcsak a nagyközönségnek vagy önmagának dolgozott: legidősebb unokájának készített egy kedves,

illusztrált mesekönyvet Cerka cicáról és az elkámpicsorodott hatpetyves katicáról. 2007-es rajzkompozíciójában pedig visszaálmodta magát Bohumil Hrabal mellé, a hajdani egy korsó sör erejéig tartó találkozásra, arra a néhány közös magyar szóra... Valahol önmagának is olyan groteszk elköltözést kívánt erről a világról, mint ami a nagy és egyszerű cseh írónak megadatott...

Valamikor kora gyerekkorom tájékán találkozott Istennel, és kicsit később össze is veszett vele... De mindig a közelében maradt, folyton a lelkiismeretére appellálva – már ha ugyan adhatunk ilyen emberi kelléket Istennek –, perlekedve, mint egy zsörtös asszony, de mindvégig kitarva az igaz hite mellett, egy pillanattig sem feladva elveit. Olyan sziklaszárdan ragaszkodott a teljes igazságához, mint – szerintem – nem sokan mások...

Jépont volt korának utolsó polihisztor. (DaVinci után. Ő sem hagyná, hogy ezt ne írjam le, szóval kizárólag DaVinci után.) Mit írok, Ő most is AZ, hiszen lefogadom, hogy odafent – szó szerint – isteni bográcsgulyást rittyent az angyaloknak... Nem emlékszem arra, hogy lett volna valami, amihez nem értett volna. De most komolyan! Keze alól ugyanolyan pontossággal és esztétikai gyönyöradással került ki egy komplett ház, vagy akár egy ülőgarnitúra, egy tetőfeljáró, mint amilyen szeretettel nőtt a plántált paradicsom, és amilyen szenvedéllyel készült egy ünnepi ebéd... A festmények, az installációk... Irodalom, könyvek, versek... És a család: két lánya is félig az Ő műve... (Most mosolyog, igen, látom!)

– Pedig én a földszinten lakom! – ismétli meg újra a végszót.

– ...Egy hónapja már nem... Feljebb költöztél, Édesapám. Sokkal feljebb, sokkal tisztább és nyugodtabb helyen, ahol végre megpihent örökké zaklatott és élettől fortyogó lelked. Most már békében vagy a világgal, amely nehezen fogadott be, mert neked sikerült túlszárnyalnod az igényeid, túllátnod és -láttatnod mindenen, ami látható vagy érzékelhető... Most már megbékéltél Istennel is, akivel szüntelen harcoltál, mert nehezen fogadtad be a fizikai és metafizikai törvényeket...

– Na, tudod mit, én már unom ezt a nekrológot, gyere, inkább menjünk, igyunk egyet...

Dátum: 2008-09-26 (Pont egy hónapja hunyt el... Hihetetlen, hogy most lettem kész az írással is! Ez is annyira jépointos...)

Fotók: Szabó Borka

Szabó Borka

A Nők Lapja Majális meghívottjaként töltöttem – sokadmagammal együtt – egy gyönyörű napot a Margitszigeten. Meghívóink nem titkolt szándéka az volt, hogy a karácsonyi szám hétköznapi angyalait összetéve ötleteket cserélhessünk, gondolatokat közvetítsünk, ismerkedjünk egymással és a ránk kíváncsi hallgatósággal. A kijelölt sátor megtelt érdeklődővel, mi pedig egymás lelkesedésének fényében megvilágosodva elképzeltünk egy szebb, jobb jövőt. Olyan holnapot, ahol a rászoruló embernek nem lesz ciki kérni, és akitől kérnek, az majd örömmel ad, amit tud, de leginkább önmagát, figyelmét, szeretetét.

Fotó: internet

A „Palota”

jóságos asszonya

Már hallottam, olvastam Czimmermann Mártáról a Nők Lapjában, amikor is a nyár elhozta őt ajándékba nekem. Márta a Palota Sclerosis Multiplex Egyesület elnöke. Tizedik éve tudja, hogy beteg... Tizedik éve harcol a kórral. A toloszékben is ugyanaz az életvidám, tűzrőlpattant szépasszony, mint hajdani versenytáncos korában volt.

Ragyogó mosolya, karizmatikus kisugárzása nem marad hatás nélkül. Aki teheti, megszólítja, kérdez és választ vár, mert ez az asszony nem csupán egy csinos nő, aki megmutatja, hogyan lehet korunk egyik gyógyíthatatlan betegségével együtt élni. Márta személyes példával bizonyítja, hogy ebben az állapotban is lehetséges – vezető posztion – élére állni egy mozgalomnak, azért, hogy társainak könnyebb legyen az élet, és azért is, hogy a társadalomnak, az egészségeseknek ne legyen módja kitérni, amikor segítséget várnak tőlük.

Mi sem jellemzőbb Mártára, mint az a pillanat, amikor begördült kerekesszékeivel vendéglátóink invitálására a földi jókkal hívogató VIP-sátor hűsébe, és meglátta a nehéz, fotós szerelést cipelő Talabér Tamást. Kecsesen odagurult mellé, és mindannyiunkat megelőzve szegezte neki a kérdést:

– Mit hozhatok, drága Tamás?

A nyit talán mindenki tud erről az egyelőre ismeretlen eredetű kórról, hogy bár nem gyógyítható, de kezeléssel szintentartható állapot érhető el.

Hazánkban minden 750. ember ebben a neurológiai betegségben szenved.

– **M**árta, kérlek, avass be bennünket, hogy megérthessük, hogyan és mire hat, mit károsít ez a szörnyű betegség?

– A lényege, hogy az agy és a gerincvelő idegsejtjeit burkoló „szigetelőanyag” elpusztul, így a csupasz idegrostokon romlik vagy teljesen lehetetlenné válik az ingerületvezetés.

– Ismertető anyagokban olvastam, hogy ezerarcú kórként emlegetik a szakemberek.

– Igen, így is nevezik a Sclerosis Multiplex (SM) helyett. Okkal természetesen! A betegség jelentkezése, lefolyása, tünetei minden betegnél mások. Nincs két egyforma, de van néhány tünet, ami jellemző mindegyik esetre. Ezek közül a leggyako-

ribbak: a kóros fáradékonyság, szemmozgási, látás- és egyensúlyzavarok, zsidbadások, végtagi izomgyengeség és sajnos az inkontinencia.

– Kik a legveszélyeztetettebbek?

– Általában fiatal felnőttkorban jelentkezik, de nem halálos betegség, így aki ebben szenved, annak számolnia kell a több évtizedig tartó rokkantsággal...

– Tudom, hogy 2004 májusában megalakítottátok a Palota Sclerosis Multiplex Egyesületet. Miért volt erre szükség, hiszen betegként a kezeléseken, gyógyintézményekben gyakran „össze-futottatok” nélkül is?

– Sokkal többérté a válasz, mintsem hinnéd! – mosolyodik el az elnökasszony.

– Bejegyzett civilszervezetként nagyszerű lehetőséghez jutunk. Részt vehetünk pályázatokon, megbeszélhetjük gondjainkat, és közösen léphetünk fel ezek orvoslásának ügyében. És persze nem utolsó szempont, hogy rendszeres találkozóinkon, ahová mindenki hoz valamit – pogácsát, kávé, vagy „csak” egy jó történetet –, igazi közösséggé kovácsolódtunk.

– Palotán hány sorstársadról tudsz?

– 203-an vagyunk, de a Szakorvosi Rendelő tanácstermében tartott összejöveteleinkre egyszer sem tudott mindenki eljönni.

– Ismerve téged, mindig nyüzsögsz, szervezel. Izzik a levegő körülötted, tele vagy tervekkel, mesélj a jövőről, kedves Márta! Kiktől és milyen segítséget remélték, vártok?

– A gyógyászati segédeszköz-kölcsönzés eddig is jól működő – térítésmentes – segítség volt a rászorulóknak. Folyamatosan gyűjtjük a botokat, mankókat, fürdető- és kerekesszékeket, járókereteket. Elfogadjuk a felajánlott eszközöket, bárki adja is. Gyakran kapunk magánszemélyektől és karitatív szervezetektől is segítséget.

– Az OEP-támogatás miben nyilvánul meg a gyógyszerek ingyenességén kívül?

– Naponta három pelenkát biztosít az OEP, de ez sokszor nem fedezi a szükségletet. Bontatlan csomagban érkező adományokból pótoljuk a hiányt.

– Ez a betegség mozgáskorlátozottságot is okoz. Hogyan oldják meg a betegek szállítását, ha a családban nincs autó?

– Segítőikkel... Szállítási kapacitásunk nagyon szerény, ezért nemcsak várjuk, de kérjük is mindazokat, akiknek erre a célra alkalmas autója van, segítsen bennünket a közlekedésben.

– Eddig csak a betegség miatti nehézségekről beszéltünk, de úgy tudom, nemcsak élni segítették egymást, hanem szórakozni, munkálkodni is.

– Kézműves foglalkozásokat szervezünk, és nem csupán szórakozásból, hanem azért is, hogy a finom kézműveket megterjessük. Papírvirágot készítünk, képet, üveget festünk, képeslapokat hímezünk, van, aki gobelinöltésekkel ügyeskedik, de kötünk és horgolunk is, ha van alapanyag.

– Aki segíteni szeretne, akkor ezekhez a munkákhoz szükséges alapanyagokkal támogathat benneteket?

– Örömmel fogadunk minden felajánlást!

– Kerekesszékekkel közlekedni, épületekbe bejutni nem kis nehézséget jelent.

– Nem bizony! Gyűjtjük azoknak a helyeknek a címét, elérhetőségét, ahová akadálymentesen juthatunk be. Mi is igényeljük a kirándulásokat, színház-, koncertlátogatásokat. Az is segítség, ha eljuttatják hozzánk az olyan szórakozó-, művelődésre, kikapcsolódásra alkalmas helyek címét, ahová begurulhatunk székeinkkel, de örömmel fogadunk mindenkit, aki eljönne klubdelutánjaink valamelyikére és zenélne, énekelne, felolvasna nekünk.

A „Palota” jóságos asszonya

– Márta, kérlek, adj ötletet olvasóinknak, hogy még milyen területen lehetne a segítségetekre, aki tenni szeretne értetek valamilyen!

– Információs bázisunk működtetése, karbantartása is elbírna egy-két külsőst – vágja rá Márta azonnal, majd folytatja. – Tornateremre lenne szükségünk, hogy mozoghassunk, de ez egyelőre csak álom. Kellenek olyan emberek is, akik a közvetlen segítségnyújtásban vennének részt hétvégeken, amikor az állami gondoskodás nem működik. Ez a segítség lehet „csak” annyi, hogy fel kell bontani egy konzervet, de lehet, hogy a tolószékből kiesett beteget kellene felemelni a földről.

– Márta, mit üzensz a világnak?

– Csak annyit, hogy köszönöm, köszönjük... Mindazt, amit eddig kaptunk... Az élhetőbb életet.

SM, vagyis Sclerosis Multiplex. A betegség, amiben kétféleképpen szenvednek a világon.

Nálunk „csak” tizenkétezeren várják, hogy élhetővé, örömtelivé tegyünk az életüket.

Kérem Önöket, segítsenek, hogy ne hiába várjanak.

Sági Erzsébet

Fotó: Talabér Tamás

Ez itt az Ön ingyenes hirdetésének helye lehet.
További részletek: sablikh@gmail.com

Anyád, tankönyvek, ollózva

A második órában már izzadok. És viszketek. Értekezünk. Pszichésen viszketek, tudom jól, mert addigra kezd kiütközni rajtam a tehetetlenség. Az iskola nem-hogy a pszichémbe, de durván a szürkeállományomba gázol. Nézem a minőségi papírra nyomtatott, fényes fedelű, szépséges könyveket, és könnyeket csal a szemembe, hogy mennyi pénzem fekszik ott. Csak ott, hogy a többről ne is beszéljünk.

Lelki szemeim előtt megjelennek a tanító nénik, azok, akik tavaly júniusban már biztosan tudták, hogy jövőre elsős osztályt kapnak, bizony, megjelennek ők előttem, mint a túlhúzott rugós játékok, ahogy a csemeték névsora fölött kaján vigyorral arról gondolkonak, mi legyen szeptemberben az a kis furfang – s ha van rá mód, legyen inkább több furfang –, amivel abszolút überelhetik a tavalyi kollégákat. Mi legyen az, amit tavaly nem kértek? Mivel tegyék próbára a szülők idegrendszerét és pénztárcáját? A kép jó, bár kicsit kancsal, mert a megvásárolandó tankönyvekről – a tanárok állítása szerint – javarészt nem ők döntenek. Különbéle „felsőbb utasításoknak” tesznek eleget, amikor összeállítják a tankönyvcsomagot. Keserűen gyanús ez a hivatkozás; szóval keserű is, gyanús is, meg ismerős is. Egy átkozott korból, egy utólag átkozottból, amelyben felnőtünk, amelyben ők tanárok lettek például.

Adott pillanatban én nem is vagyok senki, csak egy szülő, egy gyemekéért sok mindenre kész ember, aki ugyanebben a pillanatban mégis úgy érzi, hogy amit a csemetéért tesz, tulajdonképpen nem is érte teszi, sokkal inkább saját magát igyekszik általhajtani azon a bizonyos palánkon, ami, lássuk be, eleve képtelenség. Képtelenség volna, ha nem itt volnánk, ahol.

Már egy héttel az iskolakezdés előtt kitör a pánik. Azzal veszi kezdetét az általános hisztéria, hogy megvásároljuk a tankönyvcsomagot. Általános iskolás gyerekenként átlagosan minimum 11-12 ezer forint összegben. Kétségbeejtően sok papír ez. Már csak kilóra is. Ahogy annyi minden másunk, feltehetően az oktatásunk és a tankönyveink is EU-kompatibilisek. Márpedig európai gyerek nem tanul meg egy darab könyvből számolni, neki ehhez legalább négyre van szüksége. Továbbá EU-konform gyerek nem tanul meg írni egyszerű vonalas füzetbe, neki az írás gyakorlásához négy különféle, előregyártott sablon-gyakorlófüzet kell, plusz munkafüzet, kétféle olvasókönyv, és nehogy azt gondoljuk, hogy úgy egyébként, ha írni tanul, ún. „füzetalátét” nélkül képes volna dolgozni. Magzatunk ugyanis egyáltalán nem biztos, hogy kellő időben megtanulta, mennyire nyomhatja meg a tollát, tehát a maradandó nyomok kivédése okán alátétet fog gyakorolni. Amíg meg nem szokja. Ez csak kis nyalánság, persze a többi elengedhetetlen feltétel mellett, amelyek szükségesek az ő tudásszomjának maradéktalan kielégítéséhez.

Ecsetkészlet, rajztábla, szívárványba játszó zsírkréta-arzenál, kétféle festékkészlet, kis dosszié, írólap, rajzlap, vécépapír, folyékony szappan, papírzsombokendő, nagy dosszié, iratrendező, mérőszalag, pöttyös kocka, színes pálca, betűtartó (betűsínnel), csak hogy a legalapvetőbbeket említsük. Az európai szintű oktatásban tehát, a vécében nincs papír, a mosdóban nincs szappan, és a vizet, amelyet a nebulók kézmosásra használnak, ezúton is megátodva köszönjük.

És ha már itt tartunk, volna még ötletem a szeptemberben nyilvánvalóan jól kaszáló tankönyvgyártók számára is. Az első, hogy a befolyó nyereségből egyszer ruházzanak már be egy margóvágóra legalább, hogy ne kelljen minden évet azzal kezdeni, hogy a könyhaasztalnál görnyedek egy ollóval, amivel a színes-szagos tankönyvmellékletet igyekszem felhasználható formába hozni. Amíg a célszerszám beszerzésére nincs lehetőség, bátran írják a környezetismeret vagy a matematika tankönyvek borítójára alcímek, hogy: Készségfejlesztő Foglalkoztató Anyádnak.

Van ugyanis az a csel a jól ki/megfizetett tankönyvekben, hogy a hátlap környékén találunk úgy 8-10 darab, A4-es oldalnyi nyirbálnivalót. Az idei elsős tankönyvekhez például játék-péncz-kivágós van. Mire húsz darab egyforintost (egy az egyhez méretben) körbenyírunk, addigra éppen nem is tudjuk eldönteni, hogy sírjunk-e vagy ne vessünk. Már forgalomban sincs, de mi körbevágjuk hússzor, hadd tanuljon a gyerek. De a tréfa itt még nem ér véget. Az iskolában számos példány lelhető fel a mai napig kapható, jól bevált Logikai készletből, ami – ha valakinek mégsem volna ismerős – lapos, sárga, kék, zöld és piros, műanyag négyzetekből, körökből és háromszögekből áll. A tankönyvtervező ezt a készletet éles szemmel és nem véletlenül, a matematika-oktatás fontos elemének tartja. Olyannyira, hogy újryanomja az egészet A4-re, színesben, dupla oldallal, évente ki tudja hány példányban, majd felszólítja az elsős kisdíák jó édesanyját, hogy legyen szíves ezt ollóval kinyirbálni onnan további felhasználás céljára.

Nem is ragozom, csak a szülői értekezlet második órája az, amikor éppen előnt az értelmetlenség. Nyakig, torkig, aztán kiül a bőromre. Értetlenül ülök akkor már, és pszichésen viszketek. Ez az én bajom, persze, nincs ennek oka senki, csak én, hiszen gondolkodni felesleges, ráadásul nyomorba is dönt. Nagyjából húsz, hasonlóan birka szülővel ülök a linóleumszagú, levegőtlen teremben; tesszük, amit mondanak nekünk, és bevallom, bégetni még nem tudok, de ígérem, jövőre megtanulok. Közben az jár a fejemben, hogy mégis, hogy csináltuk, hogy egy darab olvasókönyvvel, egy matematika tankönyvvel és néhány füzetrel oly mértékben megtanultunk írni, olvasni és számolni abban a rohadt régi rendszerben, hogy a nemzetközi felméréseken – amikben a mai szülők generációja is részt vett – egészen előkelő helyen szerepeltettük kis hazánkat? Amíg ma, mint ismeretes, szegyetlenjes sereghajtókká tettek minket a gyermekeink a számolás és a szövegértés terén nyújtott teljesítményükkel.

Azt pedig már tényleg csak ingyenceknek ajánlom, hogy képzeljék el: ül a tanteremben húsz kiskölyök, akik nemrég még az óvoda udvarán rohangáltak, most tágra nyílt szemekkel merednek a környezetismeret-tankönyvükre (!), és erősen próbálják megismerni belőle a természetet.

Véget ért egy háború.

Rövid ideig tartott csupán, pont addig, mint az a másik, amely hatnapos háborúként híresült el.

Grúzia messze van

Mi történt tulajdonképpen? Ha most hosszú elemzést vár tőlem bárki, csalódnia kell, nagyon tömör lesznek: Oroszország belemosolygott az unióra lépett Európa, és az egyre abnormálisabbá váló Amerikai Egyesült Államok arcába.

A történet régen kezdődött, pontosan akkor, amikor az Egyesült Államok és Európa légihidat hozott létre Berlin és Moszkva között, tízezer tonna számra küldve gyógyszert, ruházatot, élelmiszert és élvezeti cikkeket Oroszországnak, megelőzve ezzel egy éhséglázadást, amelynek kimenetelét kiszámíthatatlannak mondták. Holott dehogy volt az kiszámíthatatlan. Legyünk őszinték, akkor ezzel a humanitárius gesztussal megmentették Gorbacsov peresztrojkáját. Ugyanakkor mérhetetlen sebet ejtettek Oroszország büszkeségén. A nagy, érzelmes szláv lélek pedig nem felejt.

Oroszország akkor Európa beteg embere volt. Három és félmillió hadserege lerongyolódott, csúfos vereséget szenvedett Afganisztánban, légierije alig volt képes ellátni feladatát. A Balti és Fekete tengeri flottáról külföldi televíziók felvételei bizonyították: rozsdás ócskavas halmaz, amely üzemanyag hiányában kifutni sem képes kikötőiből. A dicsőséges Vörös Hadsereg rémálomszerű fenyegetésétől megszabadult világ pedig felsóhajtott és megnyugodott. Ez hatalmas hiba volt, később elmagyarázom, miért.

Gorbacsov végül gyengének bizonyult. Nem volt elég ereje a megindított változásokat véghez vinni. Talán túl sok mindenben kívánt változtatni, egyszerre.

Jelcint a nép támogatta, az úgynevezett oligarchia viszont nem. Oligarchiának nevezik azt a gazdasági csoportot, amelynek kezében elképesztő vagyon halmozódott fel. Érdemes röviden beszélni arról, hogyan.

A mindenható és rettegett biztonsági szolgálat, a KGB szét-hullásakor több ezer, nem csak katonailag, de közgazdaságilag is kiválóan képzett volt hírszerző tiszt rajzott szét a világban. A rendelkezésükre álló tőke szerény becslések szerint is meghaladhatta az ezermilliárd dollárt. Feladatuk pedig az volt, hogy kiterjesszék az orosz gazdasági befolyást, szerezzenek vezető pozíciót különböző vállalkozásokban, az így befolyó pénzeket pedig áramoltassák vissza, az akkor még klinikai halál állapotában lévő hazai, értsd orosz gazdaságba.

Mindezt olyan sikeresen oldották meg, hogy az orosz gazdasági jelenlét napjainkban nagyobb kárt okoz a világnak, mint annak idején a katonai.

Jelcin után pedig hatalomra jutott az az ember, aki a mai napig meghatározza Oroszország bel- és külpolitikáját. Vlagyimir Putyin. Ő már képes volt elfogadtatni magát és céljait a nagyhatalmú gazdasági elittel. Aki pedig nem fogadott szót, ma Szibéria távoli büntetés-végrehajtási intézményeiben éli napjait. Talán elég, ha Hodorkovszkij nevét megemlítem.

Csendben, az éber figyelmet kijátszva megindult a nemzeti haderő újrakelesztése. Az orosz hadsereg ma ismét közel négy-millió főt számlál. Légierije, flottái ütőképesek, fegyverzetük az egyik legkorszerűbb a világon. Gyorsított ütemben haladnak azok a technológiai fejlesztések, amelyek alkalmassá teszik ezt a hadsereget egy huszonegyedik századi háború megvívására. Ezért mondtam néhány sorral feljebb, hogy hatalmas hiba volt az a megkönnyebbült sóhaj.

Putyin először az Európai Unió, majd a NATO ajtaján kopogtatott. Az egyesült Európa kerek-perec elutasította, a NATO pedig felkínálta számára az úgynevezett békepartnerséget. Ez a semmitmondó, és senkit semmire nem kötelező státusz azonban aligha elégtí ki az ismét nagyhatalommá

válni szándékozó Oroszország igényeit. Ezen túlmenően stratégiaiailag is hatalmas baklövés, mert nem hagy más lehetőséget Oroszország számára, minthogy szorosabbra fűzze kapcsolatait az iszlám országokkal, már csak azért is, mert azok közül nem kevés közvetlen szomszédja is.

Amiről eddig beszéltem eleve rossz, de nincs az a kétes helyzet, amelyet a politika ne tudna tovább rontani.

Amerika, miután Putyin több alkalommal bebizonyította, hogy bármikor képes fagyhalálra ítélni Európát a földgázcsapok elzárásával, jónak látta tovább ingerelni az orosz medvét. Katonai tanácsadókat delegált Grúziába. Abba a Grúziába, amely soha nem fogadta el, hogy akarata ellenére belekényszerítették Sztálin birodalmába. Abba a kaukázusi országba, amely örökös függetlenségi vágya, nacionalizmusa és büszkesége folytán amúgy is vörös posztó volt Moszkva szemében, a harmincas évektől napjainkig. Ennél ostobább külpolitikai hibát ország aligha követhet el. Ám mi van, ha nem hiba? Mi van akkor, ha a Bush-adminisztráció szándékosan húzgálja az orosz mackó fülét, hogy azután rámutathasson, mondván: íme, az ellenség újra a kapuk előtt!

Bármilyen szándék vezérelte is az Egyesült Államokat, a lényeg, hogy Oroszország lerohanta Grúziát.

A háború kimenetele nem volt kétséges. Az alig negyvenezres grúz hadseregnek annyi esélye lehetett a tízszeres túlerővel szemben, mint vak bagolynak egy nagyobb erdőtüzből. Az Egyesült Államok és Európa nagyon halkan, szinte motyogva szólt rá az oroszokra: uraim, önök egy független ország belügyébe avatkoznak, mégpedig fegyveresen! Az oroszok pedig megvonták a vállukat: igen, és?

Grúzia messze van. De ha bárki azt gondolja, ami történt, egyszeri eset és nem ismétlődhet meg bárhol és bármikor, hihetetlenül nagyot téved.

Azzal kezdtem, hogy Oroszország belemosolygott a világ arcába.

Ne legyenek kétségeink, előbb vagy utóbb bele is fog röhögni. De attól tartok, az már sokkal közelebb lesz, nem a Kaukázusban.

Molnár Péter

Fotó: Lőrincz Edina

A tükör

**Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy tükör.
Formás, őszinte tükör volt, és már régóta állt abban
a szobában. Egy íróasztal és egy szék tükröződött benne.
Régi, mahagóni-hamisítvány bútorok voltak, abból a fajtából,
amely ugyanolyan kényelmetlen, mint amennyire szép.**

A tükör egy pillanatig sem irigyelte őket, mert tudta, nekik más feladat jutott, és ahhoz bizony ilyen külsőre van szükség. S azt is tudta, hogy bár ő sem csúnya, azért akad rajta javítanivaló: üvege néhol töredezett vagy maszatos, a keret pedig rozsdásodik... S mert tükör léteire igen bölcs volt, azzal is tisztában volt, hogy neki nem az a dolga, hogy szép legyen vagy szépet mutasson. Így elégedt, ennek tudatában, és boldog volt, mert nem is kívánt többet.

Ám egy napon (ki tudja, mi történhetett?!) az íróasztal, aki világ életében egy szót se szólt a tükörhöz, csak gőgösen nézegette magát benne, szóval ez a dölyfös uraság bizony megszólította:

- Maga, ott!
- Én? - szerénykedett a tükör.
- Igen, maga! - felelte az íróasztal. Erre már a többi bútor is felfigyelt. Pláne a szék.
- Maga rossz fényben tüntet föl engem!
- Elnézést kérek, de nem értem, miről beszél...
- Hát arról, amit maga rólam terjeszt!
- Hogyan? - a tükör nem értette, mivel vádolják.
- Hiszen én csak állok, és mutatom, amit látok.
- S épp ez a baj! Nem azt mutatja, ami a valóság! - kötekedett felsőbbrendűsége biztos tudatában az íróasztal. - Én egy köztisztelőben álló arisztokrata vagyok, széles háttal, dicsőséges fényezéssel, aranyló zárrakkal és titokzatos fiókokkal, s maga minek mutat? Egy közönsé-

ges, bármely a... hagyjuk! Egyszerűen csak fejezze be, és mutassa a valóságot. Rendben?

- Hát... rendben. Megpróbálom - vont vállat a tükör.

- S ha már itt tartunk - szólt közbe az íróasztal mellett pipiskedő szék - A rólam közölt képe is hibás!

- Hogyhogya?

- Nézze már meg, milyen kecses vagyok! Hogyan lehet egy ilyen elegáns, légies hölgyet, mint én...

- Oké, oké! Megpróbálom - morogta fogait összeszorítva a tükör.

- S szobánk monarchiájának gazdasági pilléiről se feledkezzen meg! - zsörtölődtek a szekrények.

- Miért, önök milyenek a „valóságban”?

- Hatalmasak, tágasak és befolyásosak! Ahogy az a pénzemberekhez illik!

- Rendben - sóhajtotta a tükör, s megváltoztatta a mutatott képet. S ezzel már mindenki elégedett volt.

Még a szoba lakója is. Olyannyira, hogy amikor hazaérkezett, s megpillantotta, azonnal lecserélte a bútorokat azokra, amelyeket a tükörben látott.

Ternák Tünde

Illusztráció: Szabó Borka

Fagyos januári reggel indultunk útnak nővéremmel a Trabantomon. Ismertem az utat, ismertem minden kanyart és bukkanót. Tudtam, hogyan kell vezetni csúszós úton, hiszen naponta használtam a kocsit. Szerencsésen megérkeztünk a célba, és dolgunk végeztével indultunk is haza.

Nem siettem, mert közben a reggeli köd lejjebb ereszkedett, beleharapott az aszfaltba, függőnyt terítve az autók elé.

Nem vagyok babonás, nem félek a számoktól. Sőt, a 13-as már többször is szerencsésnek bizonyult. De ezen a délelőttön megmakacsolta magát, és tiszteletet követelve hívta fel magára a figyelmet. Egy kilométerkövön megpillantottam a számot, majd hirtelen – egy nem túl nagy kanyarban – a kocsi irányíthatatlanná válva csúszni kezdett az árok felé.

Tudom, hogy ilyenkor bármit lehet tenni, de fékezni tilos. Én mégis a fékre léptem, mert világosan láttam azt a nem régen odahelyezett útszéli keresztet, ami felé csúsztunk. Ha más már meghalt ott, akkor ránk is az vár – suhant át az agyamon.

Közben a nővérem felsikoltott:

– Csúszunk!

– Nem – nyugtattam meg. – Borulunk – majd beletapostam – pöckölgetve a pedált – a fékbe. A kocsi irányt változtatott, és elindult a másik árok felé.

Itt hiányzik néhány emlékkép. Arra eszméltem, hogy fogom a kormányt, úgy, ahogy hajdan az oktatóm tanította, vagyis 10 óra 10 percnél. Markoltam a foghatót, és hallottam, hogy jár a motor.

– Felrobbanhat! – jutott eszembe, és leállítottam.

Nem voltunk bekötve, de a kormányt markolva helyemen maradtam borulás közben is. Igaz, a fejemet úgy bevertem, hogy elvesztettem kis időre az eszméletemet, de azt gondoltam, nagyobb bajom nem történt.

Vagy mégis? A nővérem eltűnt!

Mindaddig mellettem ült, amíg magamnál voltam, de akkor ott, nem találtam.

A kocsi teteje, ajtó, kiestek, hirtelen olyan sportkocsis külseje lett.

– Úristen, kiesett! – futott át rajtam a gondolat.

Majd meghallottam a hátam mögül az ismerős hangot. Jajgatott, de élt.

Kiszálltam és őt is kihúztam a roncsból. Örültünk egymásnak és a közelgő fiataloknak, akik látták, hogy mi történt, és segíteni jöttek.

Tőlük tudom, hogy a kocsi nem csupán felborult, de egy kecses szaltóval bucskázva, az addigi menetiránnyal ellentétes irányba került. Remélni sem merték, hogy élő embereket találjanak a roncsban. A vásárolt áru szanaszét hevert. A fiúk összeszedték, és felajánlották, hogy hazavisznek bennünket.

– Inkább segítsenek kitolni az árokból a kocsit! – kértem.

Azt hitték, az agyrázkódástól beszélek félre, de annyira erősködtem, hogy én állítottam le és menni fog, hogy megtették.

Aközben a köd tükörjéggé fagyott a már előtte is jeges útra, ezért csúsztunk ki a kanyarban. Erre a csúszós útra tolták ki a kocsimat segítőink, majd beültettek bennünket az ajtó nélküli Trabantba.

Szerencsésen hazaértünk, de addigra már a nővérem nyaka nagyon fájt, nekem pedig egy focilabdányi púp nőtt a vállgödrombe.

A sógorom vitt el bennünket a baleseti kórházba, ahol már sok-sok hasonló beteg várt a sorára. Az esti híradóból tudtuk meg, hogy fekete nap volt országsszerte, és nem mindenki úszta meg élve.

Minden doki dolgozott. Én egy fiatal, kedves orvoshoz kerültem. Mivel fegyelmet, sőt, életben maradásunk feletti örömből adódóan kimondottan jókedvű voltam, kedveskedni próbált.

– Akar nagy kebleket? – érdeklődött.

– Mindig is olyanokat szertettem volna! – vallottam be.

– Rendben! – mosolygott rám, és a gipszet nem sajnálva, hatalmas kebelcsodát kent fel a – nyaktól derékig érő, bal karomat is belül rögzítő – páncélingre.

Bal kezemből csak a csukló látszott ki, a jobb karom viszont szabadon maradt.

Mint valami tógát tekerték rám a kölcsönlepedőt, hogy ne fájzanak meg a kocsiig érve. Hatalmas kebleim láttán a várakozók arca felderült, én pedig büszkén viseltem új ékességemet, igaz, nem láttam tőle, hogy hová lépek, de ez cseppet sem zavart.

Akar nagy kebleket?

Otthon kaptam egy nagy inget, és ebben még mulatságosabban festettem.

A látogatóba érkezők részvét helyett el nem titkolható harsány nevetéssel kívántak jobbulást, és kacagva sajnálkoztak totálkáros autómon.

Meglehetősen vidám időszak következett. Egyre jobban lettem, de a gipsz kemény és hideg volt. Találékony édesanyám különböző apró, meleg törülközőket dugdosott be fakanállal a réseken, hogy ne vacogjak egész nap.

A felállást is hamar megtanultam. Fekvésből csak úgy lehetett felkelni, hogy egy darabig himbáltam magam, majd amikor elértem azt a pontot, hogy megtehettem, levetődtem az ágyról. Szerencsére valaki mindig őrzött és elkapott.

Hogy hasznossá tegyem ezt a kényszerpihenőt, elhatároztam, megtanulok kötni. Jobb kezem szabadon volt, a bal csuklóm pedig a jobb oldalamon volt kivezetve, így oldalt zajlott maga a művelet.

Úgy megtanultam a kötést, hogy ha most kedvem támad, és előveszem, három percen belül az akkori pózban találok magamat, hatalmas derűtséget keltve ezzel a furcsa oldaltartással.

Vége elérkezett a gipsz levételének várva várt ideje. Nem a kedves fiatal doki, hanem a mogorva, öreg főorvos fogadott. Büszke melleimre meredve rám ordított:

– Hogy néz ki!

– Jól – közöltem illedelmesen.

A főorvos lehordta a személyzetet, hogy miért csináltak hülyét a betegből, majd nekilátott a gipszmellény levágásának. Az első nyisszantásnál megakadt az olló. Erőlködött, majd feladta. Amikor ügyes nővérek kihúzták a gipsz alól az akadályt – édesanyám rongyocskáit –, már üvöltött:

– Mi ez???

– Fáztam – vallottam meg.

A nővérek sírtak a nevetéstől, a főorvos otthagytott, a segédorvos pedig megszabadított a maradék gipsztől, és elengedtek.

Nem mentem vissza ellenőrzésre ebbe a kórházba.

Egy másik kórház sebészetén ellenőrizték a csontosodást, majd közölték velem, hogy el kell törni újra, mert ez a nagy gipsz többet ártott, mint használt. Egymásra csúsza forrott össze a kulcscsontom, ezáltal a bal oldalamon a vállam három centivel rövidebb lett.

Azóta is ilyen vállal élek.

A történet tanulsága?

Több is van.

Ha csúszol, a féket felejtsd el, hogy van!

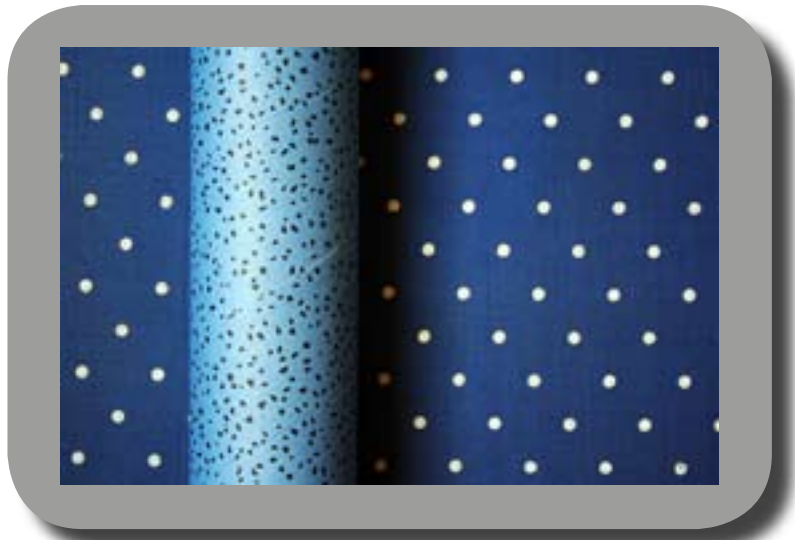
Viselj akkora melleket, amekkorákat adott a Teremtő, és ne irritáld bizarr megjelenéseddal a beteget ki nem állható, öreg főorvost.

És becsüld meg az olyan fiatalokat, akik megállnak és segítenek, valamint az olyan orvosokat, akik mindent megtesznek azért, hogy a halál közeléből visszatérj, kellőképpen beijedj beteget felrázzák, megvidámítsák, ha másként nem megy, hát egy ajándék kebellet.

Sági Erzsébet

Fotók: internet

ΛÖRINCZ EDINA FOTÓI

Jön a gáz!

SÁNTHA KRISZTINA FOTÓI

Katus néni

Az ismerős Nagy Medve

Figyelem! Ez a gyűjtőív hivatalos, másolható és korlátlanul sokszorosítható!

- Tudta, hogy az országgyűlési képviselők bemondásra kapják az albérletért és az útiköltségeikért a pénzt? Még az is kap valamekkora összeget, aki 10 perc sétára lakik a Parlamenttől, vagy aki egyéb tisztségéből eredően hivatali szolgálati autóval és sofőr igénybevételével közlekedik mindenhová.
- Tudta, hogy most már kitaláltak maguknak egy minden eddiginél kedvezőbb adókulcsot is a költségátalányuk egy részére? Mindössze 15%-os adót kívánnak fizetni februártól! Tehát nem 40%-ot, ami hasonló helyzetben egy átlag adózóra vonatkozna.

A költségtérítéseken kívül még számos egyéb kiváltságuk is van. Am ha bajban az ország, ahogyan most is, nem magukon kezdik a megszorításokat. Hogy kiken, azt mindannyian érezzük...

Magánszemélyként, négy gyermekes anyaként indítottam el ezt a népszavazási kezdeményezést, melynek célja a 386 országgyűlési képviselő költségtérítésének szigorítása. Ugyanis a törvényhozóknak megengedett az, ami az ország állampolgárainak tilos: a bizonylatok nélküli elszámolás.

Több mint száz olyan parlamenti képviselő van, aki az elmúlt ciklusban 17 millió forintnál nagyobb összegű költségtérítést vett fel így adómentesen! Nekik ugyanis nem kell igazolniuk, hogy mire költötték az eredetileg szállásra és utazásra kapott havi félmillió nagyságrendű kifizetéseket.

Számomra ez elfogadhatatlan, de ha Önnek is elege van a politikai elit élőködő viselkedéséből és kiváltságos helyzetéből, akkor támogasson az aláírásával.

Egy ilyen válságos időszakban eljött az ideje annak, hogy honatyáink jó példát is mutassanak, de ha ez önmaguktól nem megy, akkor a népakarat rájuk kényszerítésével kell megtenni.

Egyedülálló siker, az igazságkeresés diadala lesz, ha összejön a 200 ezer aláírás, és ezzel kezdetét veheti egy olyan megtisztulási folyamat, amelyre már mindannyian régóta várunk.

Ráadásul ezt a népszavazást az Európai Unió választással egy időben lehetne lebonyolítani, és így a több milliárdos kiadások helyett csak pár millió forintos nyomdaköltség terhelne az államkasszát.

Gyűjtsük az aláírásokat és adjunk minél több ember kezébe egy ívet, hogy írassa alá barátaival, rokonaival, munkatársaival, és a körülötte élőkkel. El kell érniük, hogy legyen 20 ezer ember, aki legalább egy gyűjtőívet teljesen aláírat, és akkor megtörténik a csoda. Márpedig ebben az országban nem 20 ezer, hanem legalább százszor annyi csalódott és kiszolgáltatott ember él. Itt az ideje, hogy végre összefogjunk egymással - egymásért!

További információ: www.seresmaria.hu (innen kinyomtatható és sokszorosítható az aláírásgyűjtő ív).

Miből áll össze a képviselői fizetés?

- Alapdíj jelenleg	231.900 Ft	És ne feledkezzünk el az álláshalmozásról: egy képviselő lehet akár polgármester, önkormányzati képviselő, megyei közgyűlés tagja, felügyelő bizottsági tag, de korlátlan számú vállalkozásban résztvevő tulajdonos vagy akár csendestárs is, stb. Semmiféle korlátozás nincs. Vajon miért? Sőt, rájuk nem vonatkozik a Munka Törvénykönyve sem. Nekik ugyanúgy jár minden kifizetés a több hónapos parlamenti szünetekben, és még akkor is, ha meg sem jelennek munkahelyükön, vagy amikor betegség miatt maradnak távol.
- Utazási költségtérítés: alapdíj 70-160 %-a	(150-350 eFt)	
- Albérlet hozzájárulás: az alapdíj 50 %-a	(115 eFt)	
- Bizottsági tagság: az alapdíj 70 %-a	(162 eFt)	
- Második bizottsági tagság: az alapdíj 25 %-a	(58 eFt)	
- Bizottsági elnöki poszt: az alapdíj 120 %-a	(278 eFt)	
- Bizottsági alelnöki poszt: az alapdíj 80 %-a	(186 eFt)	
- Frakcióvezető: az alapdíj 120 %-a	(278 eFt)	
- Helyettes frakcióvezető: az alapdíj 100 %-a	(232 eFt)	

Kérem, olvasson bele egy országgyűlési képviselő (aki egyben polgármester) feleségének nekem írt levelébe. (Teljes terjedelmében megtalálható a www.seresmaria.hu weboldalon.)

„Hát az én támogatásomra ne számíton! Mélységesen felháborít a kezdeményezése.

... szívesen cserélnék Önnel csak egy hétre legalább! Önnek fogalma sincs milyen élete van egy képviselőnek és a családjának. Egy képviselő egy héten legalább 10 inget elhasznál, amit mosnunk, vasalnunk kell. Látott Ön már olyan inget amit 15-20-szor kimosunk? Látott már Ön olyan öltönyt amiben egy képviselő 10-12 órát ül a parlamentben, és látott Ön már olyan öltönyt, amelyik már öt-ször volt tisztítóban?

... Ha azt hiszi, hogy egy rendezvényre elmenni nagy élmény, mondjuk a potya vacsora miatt, hát téved! A hétvégén 74 db tombolat vettünk 200.- Ft/db, 60 db zsákbamacskát, 100.- Ft/db, 1 db kerékpárt vettünk tombolatárgyként, 26.000.- Ft/db és 10.000.- Ft-ot fizettünk be az alapítványba, el kellett mennem fodrászhoz, ami 2.000.- Ft volt mert elvárják az emberek! Szégyelje el magát!”

Egyre több a baj és virul a korrupció, miközben a megélhetésünk egyre nehezebb, amiről viszont a honatyáink mintha tudomást sem akarnának venni. Ez a levél is ékes bizonyítéka annak, mennyire el vannak távolodva a való világtól. **Üzenjük hát ezzel a 200 ezer aláírással azoknak, akiknek „köszönhetjük”, hogy ide jutottunk!**

Az aláírásgyűjtő íveket a következő címre kérem eljuttatni legkésőbb **2009. február 7-ig:**

Seres Mária, 1426 Budapest, Pf.: 122.

Joggal kérdezhetnék: Miért gondolom, hogy pont én fogok ezen változtatni?

ALÁÍRÁSGYŰJTŐ ÍV

Aláírottak országos népszavazás kiindulását kezdeményezzük az alábbi kérdésben:

- Egyetért-e Ön azzal, hogy az országgyűlési képviselőknek csak a bizonylattal alátámasztott elszámolható kiadásai után járhat költségtérítés?

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ívet 2013. június 14-én kelt határozatával hitelesítette.
Budapest, 2013. év. június 14. nap.
Országos Választási Iroda vezetője

Olvasható családi és utónév		Személyi azonosító	Lakcím	Saját kezű aláírás
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				
11.				
12.				

Egy választópolgár a kezdeményezést csak egy aláírással támogathatja!

az aláírást gyűjtő polgár aláírása

Az biztos, hogy én nem fogok, mert nem is tudok rajta változtatni. Arra csak együtt lehetünk képesek. A kérdés az, hány ember van még ma Magyarországon, aki nem csak egy kézlegyintéssel intéz el egy ilyen, nem csak morálisan súlyos problémát.

Csupán annyit tehetek, hogy kezdeményezésemmel felhívom a figyelmet egy máig rendezetlen kérdésre, és lehetőségeim szerint megpróbálom ezt az információt minél több emberhez eljuttatni. Mert magaménak érzem ezt az országot, és nem vagyok rest tenni is valamit azért, hogy jobban működjön.

Felháborító és sértő ez az egyenlőtlen bánásmód – főként ha azok szajkóznak az egyenlőségről és a demokratikus jogállamról, akik mindenki fölött állónak érzik magukat.

...hogyan is hangzott George Orwellnek az „utópisztikus múltat” kritizáló, de egyre inkább újra időszerűnek tűnő Állatfarmjának jelmondata? Minden állat egyenlő, de vannak egyenlőbbek...

Ha sikeres lesz az aláírásgyűjtés, és megvan a 200 ezer aláírás, a népszavazást az EURÓPAI UNIÓS választással egy időben lehet lebonyolítani, így szinte egy fillérbe sem kerülne, ahogy én sem fogok hatalmas költségekkel kampányt folytatni.

A népszavazási kezdeményezésem legfontosabb üzenete az, hogy legyen végre rend az országban. Olyan rend, amire mindenki büszke lehet, és mindenki a képessége szerint vigyáz is rá.

www.seresModule.hu

Mentrópia Szerkesztőség

Cím: 1073 Budapest, Dob utca 74. fszt. 6.
Telefon: 06-70-325-9451

Főszerkesztő: Sablik Henrik
Főszerkesztő-helyettes: Gáspár Ildikó
Mechanika: Czifra Bogi

Rovatvezetők:

Angi Orsolya Beáta (Tükörkép),
Dobos Mónika (Fitt kultúra, Játék),
Czifra Bogi (Margó),
Orosz Norbert (Bulvárblokk),
Páll Zoltán (Önműködő irodalom)

Alkotók:

Angi Orsolya Beáta, Ámann Richárd,
Czifra Bogi, Dobos Mónika,
Gáspár Ildikó, Molnár Péter, Orosz Norbert,
Páll Zoltán, Sági Erzsébet,
Szabó Borka, Szeifert Natália,
Ternák Tünde, Vilisics Ferenc

Állandó vendégalkotók:

Czifra György, Németh György,
Raffai Péter, Reich Károly,
Váczy Jépoint Tamás

08' nyári gyakornokaink:

Botos Annamária, Démi Viktória,
Farkas Róbert, Hajdú Helga,
Ibler Dániel, Juhász Ágnes,
Lengyel Judit, Oroszi Mónika

Arculat: Kellényi Kata,

Kaczper Balázs, Szabó Borka
Vezető fotós: Gubis Mariann

Fotósok: Beke Péter, Lőrincz Edina,
Sántha Krisztina

Vezető grafikus: Szabó Borka

Vezető korrektor: Gáspár Ildikó

Korrektorok: Gáspár Ildikó,
Szabó Borka, Váczy Ludmilla

Tördelés: Kellényi Kata,

Sántha Krisztina, Szabó Borka

Webmester: Kovács Dávid

MENTRÓPIA az állampolgár lapja

havonta megjelenő,
elektronikus kiadvány

ISSN 1789-4913

Honlap:

www.mentropia.hu

Hivatalos archívum: epa.oszk.hu

Kiadja a Mentrópia

Kulturális Közhasznú Egyesület

Alapítva 2007-ben

Cím: 1191 Budapest, Kisfaludy u. 26.

Adószám: 18262720-1-43

Bankszámlaszám:

10404027-00022735-00000007

Elnök: Sablik Henrik
sablihx@gmail.com

Alelnök: Kellényi Kata
kellkata@gmail.com

Titkár: Szabó Borka
z.szabo@chello.hu

Kapcsolat:

sablihx@gmail.com

Olvasó-munkatársaink

a **mentropia.zsak@gmail.com** e-mailcímmre
küldhetik el alkotásaikat.

**Híre, információja van? Esemény közeleg?
Írja meg nekünk: mentropia.sk@gmail.com**

Bármilyen probléma, jogsértés esetén
kérjük Olvasóinkat, értesítsenek minket,
hogy korrigálhassuk hibáinkat!

© Mentrópia 2006-2009.
Minden jog fenntartva